

σταύρωση

Τετάρτη, 27 Μαρτίου 2013

7:34 μμ

Σημασία

Ανάρτηση σε στύλο ([σταυρό](#)), συνηθως έως θανάτου.*

Από τη μέθοδο εκτέλεσης με σταυρό παράγεται το ρήμα **σταυρώνω**. Δηλαδή εκτελώ κάποιον με σταυρικό θάνατο.

Περισσότερα στην μελέτη μου "[ΟΣΑ ΘΕΛΑΤΕ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ ΣΑΣ](#)"

Επειδή η σταύρωση και οι άλλες μορφές εκτέλεσης γίνονταν πάντοτε δημοσία, θεωρούνται και διαπόμευση εν ευρεία εννοία. Πβλ. Το κάρο που οδηγούσε τους αριστοκράτες στην [καρμανιόλα](#) (την γκιλοτίνα) κατά την περίοδο της τρομοκρατίας στη Γαλλία.

Δες και το αρθρο μου "[Μιά Σταύρωση αλλοιώτικη από τις άλλες](#)"

Άλλη σημασία

Αναφέρονται και εξαιρέσεις όπου σταύρωση είναι η προσήλωση σε πάσσαλο καποιου προκειμένου να μαστιγωθεί. Πχ.

Εκείνους μένουν Ηρώδη Αντώνιος ἄρχειν ἐπέτρεψε, τόν δε Ἀντίγονον ἔμαστίγωσε, σταυρῶ προσδήσας (ὁ μὴδεὶς ἄλλος βασιλεύς ὑπο τῶν Ρωμαίων ἐπεπόνθει) καὶ μετὰ τοῦτο καὶ ἀπέσφαζεν.

ΔΙΩΝ Ο ΚΑΣΙΟΣ - Lib. XLIX p. 405 (9686.56 [68])

Συνώνυμα

Ο **σταυρός** ήταν συνώνυμο του **στύλος, πάσσαλος, παλούκι**, ο αρχ **σκόλοψ**.

Κατά το Ονομαστικόν του Πολυδευκουσ

Ο Φίλων ο Ιουδαίος αναγραφει:

στηλιτεύσας τὸν ἴδιον βίον.

Σταυρώνω

Για το ρήμα **σταυρώνω** υπάρχουν τα εξής συνώνυμα:

Ανασταυρώ -ω̃

Ανασταυρώ

Κατά την περσική εκστρατεία στην Ελλάδα, ο Ξέρξης, μαθαίνοντας μετά τή μάχη τών Θερμοπυλών, ότι ο νεκρός Λεωνίδας ήταν «βασιλεύς τε καί στρατηγός Λακεδαιμονίων», πρόσταξε νά τόν αποκεφαλίσουν καί νά «**ἀνασταυρώσουν**» τήν κεφαλή^[1]. Νά τήν κρεμάσουν δηλαδή ψηλά σέ στύλο ή νά τήν καρφώσουν σέ παλούκι.^{154.53}

Ο στρατηγός του Αλεξάνδρου Περδίκκας, ύστερα από νίκη του εναντίον του Άριαράθη Α', βασιλιά τής Καππαδοκίας καί τήν αιχμαλωσία του, τόν βασάνισε καί τόν «**ἀνεσταύρωσεν**»^[2] οικογενειακώς^{154.54}.

[1]. «ἀποταμόντας τήν κεφαλήν ἀνασταυρώσαι» (δ.π., VII, 238, 1-4 καί IX, 78, 11 - 13). Τό δι τι ἄνασταύρωση ταυτίζεται μέ τόν ἀνασκοπιισμό στόν Ηρόδοτο προκύπτει καί ἀπό ένα ἄλλο σημειο. Μετά τή μάχη τών Πλαταιῶν ὁ Λάμπων ὁ Αἰγινήτης πρότεινε στόν ἀρχηγό τών Σπαρτιατῶν Παυσανία νά ἐκδικηθεῖ γιά τήν ἀνόσια μεταχείριση ἀπό τούς Πέρσες τοῦ νεκροῦ Λεωνίδα ανταποδίδοντας τά ἴσα στόν νεκρό Μαρδόνιο. Οἱ Πέρσες «ἀποταμόντες τήν κεφαλήν (τοῦ Λεωνίδα) ἀνεσταύρωσαν». Τώρα ἐσύ «Μαρδόνιον ἀνασκολοπίσας τιμωρήσασαι ἐς πάτρων τόν σόν Λεωνίδην» (δ.π., IX, 78). Ἀνασκολοπιισμό, ἀνάρτηση δηλαδή καί πρόσδεση σέ στύλο, σημαίνει καί τό «ἀνασχινδυλεύειν» τοῦ Πλάτωνος - «τελευτῶν πάντα κακά παθῶν ἀνασχινδυλευθήσεται»

(Πολιτεία, Β', 362a).

[2] 153. «τούτον μὲν οὖν καὶ τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ πάντας ωκισάμενος ἀνεσταύρωσε» (Διόδωρος Σικελιώτης, XVIII, 16, 3). Συχνά αναφέρονται ανασταυρώσεις ἀπὸ τὸν Ἰουδαῖο ἱστορικό Φλάβιο Ἰώσηπο - «εσθιόμενος ἐν ἀπόπτῳ μετὰ των παλλακίδων, ἀνασταυρωσαι προσέταξεν Ἰουδαίων ὡς ὦ'» (Ἰουδαϊκή Αρχαιολογία, XIII, XXII).

Ανακρεμάνυμι

Κρεμασμα, απαγχονισμος

Αναρτάω

Κρεμω και αφηνω εκει εις κοινη θεα προς παραδειγματισμον.

Σήμερα λέμε "αναρτήθηκαν τα αποτελεματα των πανελληνίων εξετάσεων"

φοβερῶτατα πάθη πάσχοντας τὸν αἰὲ χρόνον, ἀτεχνῶς παραδείγματα ἀνηρτημένους ἐκεῖ
(Πλατων -Γοργίας)

Ανασκινδυλεύω

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A—O). {4085.002} close
(4584.) ἀνασκινδυλεύεσθαι· ἀνασκολοπισθῆναι Plat. rep. 2,362 aA

ἀποτυμpanίζω

(μεταγν. ἀποτυμpanίζω UPZ119 (ii B.C.), ΡΟxy.1798.1.7), σταυρωνω επι σανιδος, crucify on a plank, Lys.13.56, D.19.137, Arist. Rh. 1383a5, Beros. ap. J.Ap.1.20.

H. G. Liddell. Robert Scott. A Greek-English Lexicon. Oxford. Clarendon Press. 1940.

Ὡς οὖν ὑπὲρ τῶν ἐσχάτων ὄντος τοῦ ἀγῶνος, οὕτω προσήκει γινώσκειν, καὶ τοὺς πεπρακότας αὐτοὺς ἐκείνῳ μισεῖν κάποτυμpanίσαι· οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔστι τῶν ἔξω τῆς πόλεως ἐχθρῶν κρατῆσαι, πρὶν ἂν τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ πόλει κολάσῃτ' ἐχθρούς. πόθεν οἴεσθε νῦν αὐτὸν ὑβρίζειν ὑμᾶς (οὐδὲν γὰρ ἄλλ' ἔμοιγε δοκεῖ ποιεῖν ἢ τοῦτο) καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἐν ποιοῦντα, εἰ μὴδὲν ἄλλο, ἐξάπατᾶν, ὑμῖν δ' ἀπειλεῖν ἤδη; οἷον Θετταλοὺς πολλὰ δοὺς ὑπηγάγετ' εἰς τὴν νῦν παροῦσαν δουλείαν·

Δημοσθένους - Περι χειρσονησου 8.61,9.61:

Λατινικα fustis* σημαίνει ροπαλο. Από το fustis παραγονται και τα fustibalator (ροπαλοφόρος), supplicium fustuarium = κυριολ. μαρτυριο με το ροπαλο: αποτυμpanισμός.
Αρα υφαρχει λεξη φουστης

Διαπασσαλεύω,

διαπασσᾶλεύω, Att. διαπαττ-ἄλεύω, stretch out by nailing the extremities, πρὸς σανίδα Hdt.7.33; Καρφωνω δερμα σε σανιδα προς βυρσοδεψια

Πα. διαπατταλευθήσει χαμαί.

Αριστοφανης Ιπτης 371

ὑπεξηρημένοις. καὶ πρὶν ἐν ὑποψία γενέσθαι βασιλέα τοῦ (5) πράγματος, ἐγχειρίσασα τοῖς ἐπὶ τῶν τιμωριῶν προσέταξεν ἐκδεῖραι ζῶντα, καὶ τὸ μὲν σῶμα πλάγιον διὰ τριῶν σταυρῶν ἀναπῆξαι, τὸ δὲ δῆρμα χωρὶς διαπαττα- (8.) λεῦσαι. γενομένων δὲ τούτων, καὶ βασιλέως χαλεπῶς

Πλούταρχος - Αρταξέρξης 17.

Καθηλώ

(πρβλ. Αποκαθήλωση, από+κατά+ηλώ=καρφώνω, απο το ήλος=καρφίς=καρφί)
Το σημερινο καρφώνω εχει την εννοια του καταδιω, καταγγελω, προδιω με προφανή επιδραση από την πράξη του Ιούδα.

Κρεμώ

(πρβλ. Σήμερον **κρεμάται** επι ξύλου... " ή "ο επι ξύλου **κρεμάμενος**").

Προσαρτώ

Βλ. αναρτάω

Προσηλώ

(πρβλ. "ηλοις **προσηλώθη** ο Νυμφίος της Εκκλησίας") (ΣΣ. το "ήλοις" είναι πλεονασμός)
Πβλ. Την απειλή κατά της Σεμιράμιδος που αναφέρει ο Διόδωρος ο Σικελιώτης στην ιστορία του

Σταυροκοπώ

Απο το σταυρος και κόπτω = χτυπώ. (πβλ. Ξυλοκοπημα). Ξύλον = σταυρός.

Σήμερα η λεξη "**σταυροκοπιέμαι**" εχει διαφορετικη σημασια: σημαίνει **κάνω το σταυρό μου**, δηλαδη το σημειο του σταυρου. Η ενεργεια γινεται και εκτος του ναου, κυριως από γριουλες και ευσεβεις γεροντες όταν το ΜΜΜ περνά εξω από εκκλησιες. Οι κινήσεις τοτε γινονται ιεροκρυφως και όχι μεγαλοπρεπως και πληρεις. Ο πιστος μοιαζει να παιζει ένα ανυπαρκτο μαντολίνο. Στο τέλος ακουμπα την παλαμη επι του στηθους, ευχαριστημενος για το σταυροκόπημα.

Στην εικονα αριστερά: Ορθοδοξοι Χριστιανοι σταυροκοπούμενοι.

Όταν κανουμε το σημειο του σταυρου πανω σε ένα άλλο ανθρωπο ή πραγμα για αυτή ενεργεια χρησιμοποιούμε επισης το ρήμα σταυρωνω. Η κινηση γινεται για ποστασια και συνδρομή του θειου στην ασφάλεια του προσώπου ή του πραγματος. Πβλ. **Δεν σταυρώσαμε δεκάρα** . Επειδη το σημειο του σταυρου ειθισται να γινεται στα χρηματα της πρωτης εισπραξης της ημερας.

Οι παπαδες κανουν το σημειο του σταυρου μεσα στην εκκλησια όταν εκφωνουνται ορισμενες ωδες ή εκκλησιαστικα λογια. Πχ. Το τρισαγιον "Αγιος ο Θεος (το χερι στο μετωπο), αγιος ισχυρος (το χέρι στην κοιλιά), Αγιος Αθάνατος (το χερι στον δεξι ωμο) Ελεησον ημας (το χερι στον αριστερο ωμο).

Το ιδιο ισχυει για την ωδη "Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι". Η αρχη γινεται από το μετωπο και ετσι ταυτισε ο κοσμος το μετωπο με το "**Δοξαπατρι**". Φρ «του έριξε μια μπιστολιά και τον πέτυχε στο **δοξαπατρί**». Δες και επωνυμο **Δοξαπατρης** Και το "**Μαρια Δοξαπατρη**". Δραμα Σε Πράξεις Πεντε του Δημ.

Στηλιτεύω

Εκθέτω κάποιον δημοσίως και τον στιγματίζω, αναγράφοντας το όνομά του σε στήλη .
Μτφ. επικρίνω με αυστηρό και έντονο ύφος
Προκειται για διασυρμό του ονοματος καποιου και την αναλογη προσβολη τη
προσωπικότητας. Διαφερει διαδικαστικως από την σταυρωση. Είναι όμως συγγενης
ετυμολογικως.

Ετυμολογία

Από το **σταυρός**

196

σταυρός, ὁ *ἄρθριος πάσσαλος, σκόλοψ, σταυρός*, σταυρός *περιφράσσει διὰ πασσάλων, περιχαρᾶκῶν τῶν τινά, σταυρώνω, ἀνασκολοπιζῶ*, σταυρώ-
μα, τὸ *περίφραγμα διὰ πασσάλων, χαράκιωμα*: IΕ *stau-ros=ἀρχ. σκανδ.-
ισλ. stauit=πάσσαλος, λατ. *stau-ros ἐν τῷ In stauitō=ἀνακαινίζω, ἀνανεώ-
νω, παρασκευάζω, κατασκευάζω· μεταπτ. τύποι: νορβ. διαλ. styt=μακρὰ
ράβδος, ἀκαμπτος (σκληρός) ἄνθρωπος, ἀρχ. σκανδ.-ισλ. stýgi=πηδάλιον,
ἀρχ. γερμ. stüga=πηδάλιον, «τιμόνι», παράδοσις, δασμός, φόρος (*stügo-)
πβ. ἀρχ. ἰνδ. sthānagāh=χονδρός, σταθερός, sthānigāh=εὐρύς, χονδρός, stūgāh
=δυνατός, πυκνός, ἀρμ. stnag=χονδρός, ἀρχ. γερμ. stūgi=ἰσχυρός, μεγαλο-
κρητής. — IΕ *st(h)au-ro- (*st(h)ūro-), *st(h)ūro- =στερεός, σταθερός, στῦ-
λος, ἐκ τῆς βάσεως μετὰ τοῦ u: *st(h)āu-, *st(h)ū- ἐν τοῖς: ἑλλ. στῆν
*ποιῶ τι στερεόν (σκληρόν), κάμνω τι νά σηκωθῆ (νά σταθῆ ἄρθριον), τὸ «κορ-
δώνω» παθ. ἔχω στῦσιν (ἐρεθισμέν) τοῦ πέους*, στῦμα, τὸ=λατ. erectio penis
(=ἔρθωσις [ἐντασις] τοῦ ἀνδρικοῦ αἰδοίου, στῦσις, πριαπισμός), στῦλος, ὁ
ὁ, τι καὶ ἄν, στῦλος, στήλη, κίων, εἶδος γραφίδος, στύραξ, -ακος, ὁ *τὸ ὀπί-
σθιον ὄξυ ἄκρον τοῦ δόρατος*, ἀρχ. ἰνδ. sthūpā=κίων, στῦλος (ἡλαττ. β. η
ἐκ τοῦ π), ἀρχ. σκανδ.-ισλ. stūmi=γίγας (*st(h)ū-). ἰσχ. β.: γοτθ. stōjan
=τρέπειν, διευθύνειν (κυρ. τάσσειν, δρίζειν), ἀρχ. γερμ. stauwan=πλάκειν, ἀνα-
στέλλειν (νεογερμ. stauen=ώσ.), λιθ. stioniu, -ēti=ἔστασθαι, ἀρχ. ἑκκλ. σλαβ.
stianiti=θέτειν, τοποθετεῖν. Πβ. στοῦ.

Προληψεις

Δεν κανει να διασταυρώσεις τα παπουτσια σου (Αριστερα το δεξι και δεξια του αριστερο) ουτε να
εχεις σταυρωμενα τα ποδια σου όταν ξαπλώνεις γιατι είναι γρουσουζια. Η επιδραση από τα ποδια
του εσταυρωμενου είναι προφανής.

Παράγωγα

Διασταύρωση (δρόμων, στοιχείων, πληροφοριών)
Εσταυρωμένος (εικονα ή αγαλμα του Χριστου)
Μεγαλόσταυρος
Ροδόσταυροι (Μυστικιστικο Ταγμα)
Σταυροπροσκύνηση
Σταυροβελονιά
Σταυρονημα
Σταυροπηγιακος
Σταυροπόδι (οκλαδόν)
Σταυροκοπημα και Σταυροκοπουμαι η σταυροκοπιεμαι.
Σταυροπαναγιές (Συνολον υβρεων & βρασφημιων προς τα θεια)
Σταυρωτής (Δες [μπάτσος](#)) συν. Πληθ. σταυρωτήδες
Σταυραητος
Σταυροκοπιεμαι

Στύλος
Στυλωνωμαι (μτφ ανανηπτω τρωγοντας Lat. Restauero > γαλ. Restaurant)
Στυραξ =το οπισθιο μερος του δορατος που καρφωνεται στο εδαφος.
Στυση< στυω μελλ. στύσω
Στυλω

Παροιμίες

Ουτε το διαολο να δεις ουτε το σταυρο σου να κανεις

Αποφευγε τις επικινδυνες συνατησεις ακομη και αν εχεις τροπους αμυνας.

Κανε παντα το σταυρό σου να χεις το θεο βοηθο σου

Συνταγη μαλλον ατελέσφορος αλλα με χαμηλο κοστος.

Συγγενικά

Παλουκώνω
Ανασκοποίζω
Απαγχονίζω
Εκτελω
Τουφεκιζω
Σταυρός (ως κοσμημα)

Φράσεις

Μη με σταυρώνεις

Μη με βασανίζεις. Από το ίδιο σεναριο και η φράση μη με Πιλατεύεις (όπως ο Πιλάτος βασάνισε τον Ιησού).

Το αρχαιο ρημα [πιλέω](#) ομως σημαινει συμπιεζω. Απο τη λέξη [πίλος](#) και πιλημα.

Ισως το πιλατεω να προηλθε απ ευθειας απο το αρχαιο ρημα πιλέω και οχι μεσω του Πιλάτου.

Αρον, αρον σταυρωσον αυτόν

Λεγονται επιρρηματικως οι δυο πρωτες λεξεις που πηραν την σημασια «**κατεπειγοντως**»
Ειναι ομως προστακτικη του αιρω .

Δεν σταυρώσαμε δεκάρα

Βλ. σχετ [φραση](#)

Ας κάνω το σταυρό μου

Ας σταυροκοπηθω, δηλ. να κανω με χειρονομιας το σημείο του σταυρου

Η φραση λεγεται σαν αντιδραση σε περιεργα ακουσματα. Πολλες φορες ενώ γινεται το σταυροκοπημα λεγονται διαφορα άλλα εκκλησιαστικα 'Μνησθητιμου Κυριε" ή "Κυριε Ελέησον" ή "Ημαρτον παναγια μου" κλπ.

Δεν μπορώ να κάθομαι με σταυρωμένα χέρια

Κλασική σταση του ανθρωπου που βισκεται σε ανεπιτρεπτη πληρη αδρανεια.

Αχθος αρούρης= βαρος της γης, αχρηστος.

Πβλ.Στην Ομηρου Ιλιαδα Ραψ, 18 στ. 104

οἷ δὴ πολέες δάμεν Ἔκτορι δῖω,

ἀλλ' ἤμῃ παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,

τοῖος ἔων οἷος οὗ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων (105)

έν πολέμω·

Η σταση πολύ λιγο θυμιζει σταυρο. Το ιδιο σταυρωμενα λεμε και τα μπλεγμενα δακτυλα των μαθητων, σταση από απαιτείτο από τους παλιους δασκάλους. Η αδρανια εθεωρειτο αρετη. Προσέξτε το βλέμμα του δασκάλου στα σταυρωμένα χέρια των παιδιών (1952)

Ο Χιτλερ με σταυρωμενα χερια. Πολύ συνηθης σταση του δικτατορα στις φωτογραφίες. Δυστυχως όμως δεν εμενε συχνα με σταυρωμενα χερια. Πολλοι τραβηξαν τα πανδεινα από τα χεράκια του.

Με το σταυρό στο χέρι

Με απολυτως εντιμα και διαφανη μεσα.

Είναι σχήμα λογου, γιατι τα μεγαλυτερα εγκληματα εγιναν «με το σταυρο στο χερι» . Δες το **8τομο** βιβλιο του Karl Heinz Deschner «**Η ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ**» - ΚΑΚΤΟΣ - 1986

Το βολι τον πετυχε στο σταυρο

Εδώ σημαινει την περιοχη του κρανιου πανω από τη μυτη, το σημείο δηλαδή απ ουου ο χριστιανος αρχιζει να κανει το σημειο του σταυρου, να σταυροκοπιεται.

Συνωνυμο: την έφαγε στο **Δοξα πατρι**. Πχ. του τραβηξε μια μπαλωθια και τονε βρήκε στο δοξα πατρι. Επειδη όταν τα δάκτυλα ακουμπουν σ' αυτό το σημειο, όταν σταυροκοπιεται ο ιερεας, εκφωνείται και η φράση "Δοξα πατρι" ακολουθει η κοιλια για τον Υιο και το Αγιον Πνευμα δεξια και αριστερα.

Επώνυμο ο Δοξαπατρός Βουτσαράς που περιγράφει το Χρονικον του Μωρέως.

πολλά ἔνι ἀφιρωμένον·

λέγουν ὀκάποιος τὸ κρατεῖ ἀπὸ τοὺς Βουτζαρᾶδες,

Δοξαπατρήν τὸν λέγουσιν, μέγας στρατιώτης ἔνι·
«κι ἀφῶν ἐπάρωμεν κι αὐτὸ καὶ νὰ πλατύνη ὁ τόπος,
ἐνταῦτα ἄς ἀπερχώμεθα ἐκεῖ εἰς τοὺς ἄλλους τόπους».
Οὕτως ὡς τὸ ἐσυμβούλεψεν μισὶρ Ντζεφρές* ἐκεῖνος,

Υπάρχει και το Ρωμαντικο δραμα του Δημητριου Βερναρδακη "Μαρία Δοξαπατρή" (κόρη του Βουτζαρά)

Η υπόθεση αναφέρεται στην ιστορία της Μαρίας Δοξαπατρή, κόρης του Δοξαπατρή Βουτσαρά που γκρεμίστηκε από το κάστρο για να μην πέσει στα χέρια των Φράγκων.

Ντζεφρές = Godefrois de Bouillon = Γοδεφρίγος Βιλλεαρδουίνος

Αυτος σηκωνει το δικο του σταυρο

Αντιμετωπίζει υπομονετικά τα δικά του βάσανα της ζωής.

Σταυρό στον Μαυρογιαλούρο

Από τον σταυρό στο ψηφοδέλτιο. Το ρημα σταυρώνω έχει και την σημασία του ψηφίζω.
Όμως η επιλογή λέγεται σταύρωμα και όχι σταύρωση.

Ο Σταυρός του Νοτου

Το αλφα του αστερισμου του Κενταύρου.

Αστρο προσανατολισμου για το Νοτιο Ημισφαιριο όπως ο πολικος αστηρ για το Βορειο.

Ο τίμιος Σταυρός

Ο σταυρός είναι οργανο ατιμωσης (διαπομπευσης εν ευρεία εννοια). Πως είναι Τιμιος;
Η ερμηνεία του τίμιος είναι: ο έχων τιμή, ο πολύτιμος και μ' αυτή την έννοια λέγεται στα περισσότερα εκκλησιαστικά κείμενα. Του Τιμίου Προδρόμου και βαπτιστού Ιωάννου, των Τίμιων Ενδοξων και πανευφήμων αποστόλων, Η Τιμία ζώνη, ή Τιμία κάρα του Αγίου κλπ. Έτσι και ο τίμιος σταυρός.

Ο τίμιος σταυρός λεγεται και τίμιο ξύλο.

Αντιθέτως, όλα αυτά τα "τίμια" προσωπα και πραγματα (λειψανα) είναι συνδεδεμενα με κάθε λογής ατιμιες.

Επι ξυλου κρεμάμενος

Είναι σε άθλια οικονομική κατάσταση.

Ξυλο είναι ο σταυρός

[ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ](#)

Τα στύλωσε

Εννοειται τα ποδια. Τα στερεωσε στο εδαφος (σαν στυλους, πασσάλους,σταυρούς) και δεν μετακινειται. Η εικονα από το μουλαρι που με μουλαρισιο πεισμα, τα στυλωνει και δεν μετακινειται.

Η φραση λεγεται μεταφορικά για καποιον που πεισμωνσε και δεν μετακινειται από τις αποψεις του δηλ καποιον που είναι πεισματάρης, επίμονος, ισχυρογνώμων, πείσμων, αγύριστο κεφάλι

Cross fingers

Μια χειρονομία που χρησιμοποιείται συνήθως απο την προληψη ότι φερνει καλή τύχη. Η χειρονομία συνοδεύεται και από την κοινή έκφραση "κρατά τα δάχτυλά σου σταυρωμενα" ή απλά "τα δάχτυλα σταυρωμένα," που σημαίνει "ας ελπίσουμε για ένα καλό αποτέλεσμα".

Διαδεδομενη χειρονομια και φραση στην Δυση. Όχι όμως στην Ελλάδα.

Τα παιδιά, χρησιμοποιούν τη χειρονομία να ζητησουν από άλλο την διακοπη της φιλίας μαζί με τη φραση «κόψε!». Ο αποπεμπομενος φίλος αποδεχεται την ρηξη της φιλίας αφου κοψει, χωρισει με τον δεικτη του τα σταυρωμενα δακτυλα του πρώην φίλου.

Βιβλικές ρήσεις και περικοπές

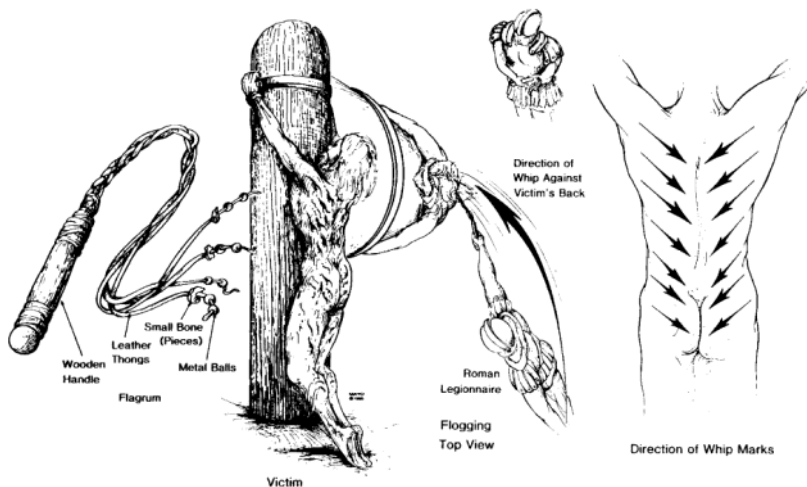
[Κλικ Εδώ](#)

Εικόνες

Δες και το αρθρο μου "[Μιά Σταύρωση αλλοιώτικη από τις άλλες](#)"

1

Μαστίγωση

2

Ο Μαρσύας, επι ξύλου κρεμάμενος

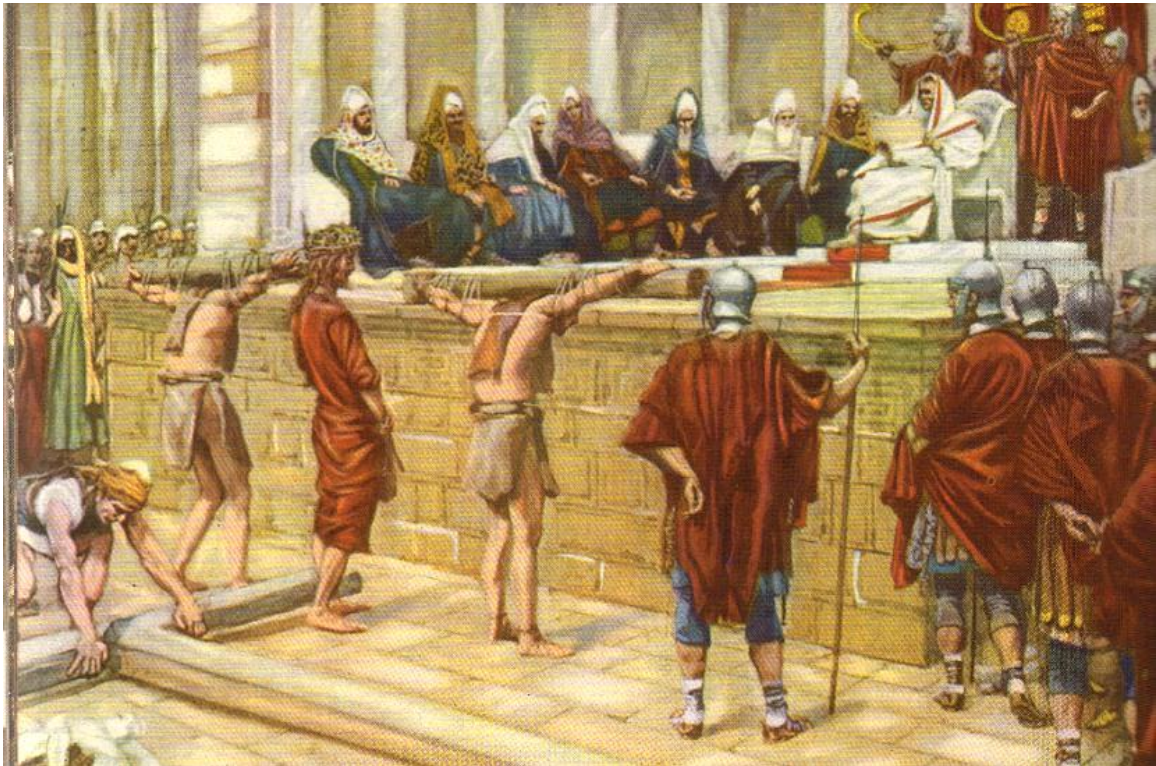

XLVII. Περὶ Μαρσόνου. 1. Ἦύλει ἡ Ἀθηναῖα, καὶ τὸ εἶδω-
λον αὐτῆς ἐν τοῖς ὕδασι ἰδοῦσα τὸν ἀνδρῶν ἔρριψεν, ὡς οὐκ ἔχον
εὐσχημοσύνην τῷ προσώπῳ τὸ ἀνδρῶν. γίνεται δὲ οὗτος Μαρσόνου,
καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ἀνδρῶν ὀνομαστόν. ὁ δὲ ἐπεΐθετο ἤδη καὶ
Ἀπόλλωνος εἶναι κρείττων, καὶ εἰς ἔριν ἐκάλει. καὶ οἱ μὲν ἤριζον,
ἐψήφισον δὲ αἱ Μοῦσαι· καὶ ὁ θεὸς ἐνίκη. δίκην δὲ ἐπιτιθεὶς τῷ
ἀνδρῶν κρεμάσας ἔδειρε, καὶ τὸ αἷμα γίνεται ποταμὸς, τῷ δὲ πο-
ταμῷ ὄνομα Μαρσόνου.

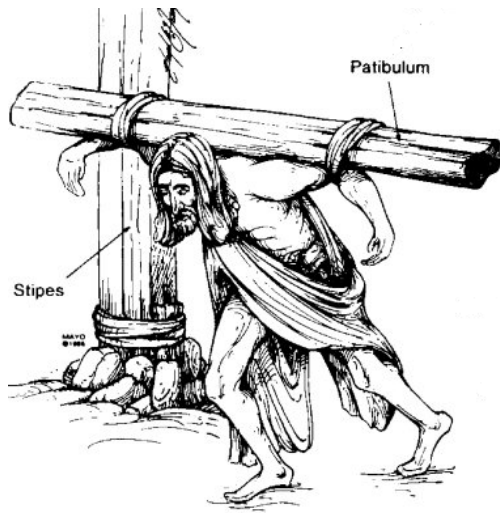
3

Δίκη του δεσμώτου

4

Μετακίνηση ενός

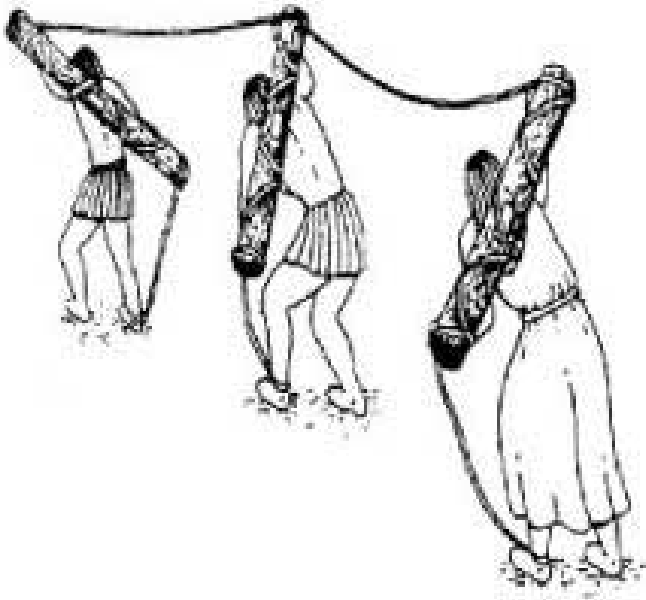

Οι την οδόν την στενήν βαδίσαντες, τεθλιμένοι πάντες οι εν βίω· **οι τον σταυρόν ως ζυγόν αράμενοι, και εμοι ακολουθησαντες εν πιστει, δεύτε απολάβετε, α ητοιμασα υμιν βραβεία και στέφη τα ουράνια.**”

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΚΕΚΟΙΜΗΜΕΝΟΥΣ

5

Μετακίνηση πλειόνων

*και ὃς οὐ λαμβάνει τὸν **σταυρόν** αὐτοῦ και ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος.*

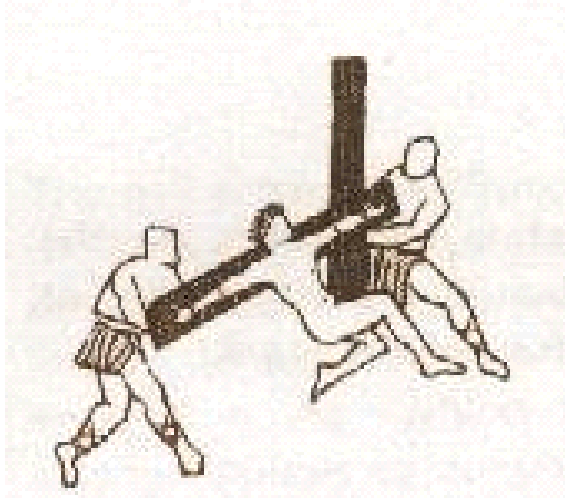
Ματθαῖος, 10:38

*Και προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν και ἀράτω τὸν **σταυρόν** αὐτοῦ, και ἀκολουθεῖτω μοι.*

Μάρκος, 8:34

6

Ανάρτηση

Οι ρωμαϊκές σταυρώσεις γινόντουσαν από εξεικευμένες ομάδες με επι κεφαλής κεντριώνα (εκατόνταρχο), τον **exactor mortis**, και τέσσερις στρατιώτες , το quaternio (τετραδα) .

The Cross and the Shroud , A Medical Inquiry into the Crucifixion New York, Paragon Press, 1988 pp 30-33

[ΠΗΓΗ](#)

7

Ορφεύς Σταυρούμενος

Παρασταση από αρχαιο σφραγιδόλιθο πιθανοτατα κιβδηλη. Πάνω από το σταυρό βρίσκονται ένα μισοφέγγαρο και επτά αστέρια και εκατέρωθεν και από κάτω βρίσκεται η λεζάντα ΟΡΦΕΟΣ ΒΑΚΚΙΚΟΣ. Αυτό συνήθως θεωρείται ότι είναι έργο κάποιας γνωστικής αίρεσης, που παρουσιάζει συγκρητισμό ορφικών και χριστιανικών ιδεών.

Στην αρχαία ελληνική γραμματεία το ρήμα ανασταυρώω έχει άλλη σημασία = ανασκολοπιζώ, παλουκωνώ και περιορισμένη χρήση. Μόνο κατά την ρωμαιοκρατία αποκτά το ανασταυρώω την έννοια του σημερινού σταυρώω.

Είναι λοιπόν απίθανο οι ορφικοί να θεωρούσαν ότι ο Ορφείας σταυρώθηκε.

Ο Οβίδιος (Μεταμορφώσεις XI) επίσης αφηγείται πως οι Θρακικές Μαινάδες, ακόλουθοι του Διονύσου, τον έσκισαν σε κομμάτια κατά τη φρενίτιδα των Βακχικών τους οργίων. Μεσαιωνικές παραδόσεις έχουν μια άλλη προσθήκη: στο σχέδιο του Albrecht Durer η κορδέλλα ψηλά στο δέντρο αναφέρει: **Orfeus der erst puseran** (Ορφέας, ο πρώτος σοδομίτης). Ακομη και έτσι ο ανασκολοπισμος του Ορφεα είναι απιθανος κυριολεκτικά. Οι βακχες ισως τον τιμωρησαν για τις ερωτικες προτιμησεις του. Δεν τον σταυρωσαν όμως.

Η θέση των καρφίων ήταν μετά τον καρπό, στην σάρκα μεταξύ κερκίδος και ωλένης. Το καρφώμα στην παλαμή δεν μπορεί να διαρκέσει γιατί τα οστά είναι πολύ λεπτά.

8

ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ ΣΤΑΥΡΩΣΕΙΣ

1915 Σταυρώσεις ΑΡΜΕΝΙΩΝ από τους Τούρκους

Επώνυμα - Ονόματα

Σταύρος

Η αναβίβαση του τόνου γίνεται στο όνομα για να καταστεί μοναδικός ο Τίμιος Σταυρός. Πβλ. Το όνομα Χριστός δεν δίδεται σε ανθρώπους, γίνεται Χρίστος ή απαντα μόνον σε συνθετα (Χριστοφορος, Χριστοδουλος).

Το ονομα Ζευς δεν δινονταν σε ανθρωπους παρα μονον σε συνθετα Διοδωρος, Διογενής, παλι από σέβας στον θεο.

Από ασεβεια προς το θειον, οι βλασφημοι τραβανε κατά καιρους τιποτε σταυροπαναγιες. Οι υβρεις είναι παγκοινως γνωστες και δεν τις επαναλαμβάνω για λογους πυρασφαλείας. (πβλ. μην βλασφημείτε τα θεια, θα σε καψει ο θεος, θα ριξει ο θεος φωτιά να σε καψει κ.α. φιλανθρωπικα)

Σταυρόπουλος

όχι πωλητής σταυρών αλλά ο γιός του Σταύρου.

Σταυριανή

Σταυριανόπουλος

Ξενόγλωσσα

Λατινικά crux

Ιταλικά croce

Αγγλικά cross

Γαλλικά croix, gibet

Εγκυκλοπαιδικά

Η σταυρωση ηταν μεθοδος εκτελεσης που χρησιμοποιουσαν ευρέως στη Μέση Ανατολή, αλλά όχι από τους Έλληνες οι οποιοι απετυμπάνιζαν.

'Ο «σταυρός», όπως και τό άθηναικό «τύμπανον», ήταν όργανα βασανιστικων αλλά και άτιμωτικών θανατώσεων. Οξ έκτελέσεις γίνονταν πάντοτε σε δημόσιους χώρους, γνωστους σε ολους*, ή σε περίοπτη θέση. Τό θύμα επρεπε να έκτεθει σε κοινή θέα, ή άγωνία του να εχει διάρκεια και να γνωστοποιηθει ή αιτια για έκφοβισμό και παραδειγματισμό. Μέ πρόσδεση και άνάρτηση ή μέ ήλωση ή άνασταύρωση προκαλούσε δέος και φρίκη.^{154.58}

Οι Ρωμαίοι, οι οποίοι μπορεί να έχουν δανειστεί τη σταυρωση από την Καρχηδόνα. Χρησιμοποιουσαν συχνα την σταυρωση, αλλα μονο σε δουλους** και ενοχους εσχατης προδοσιας***.

Μετά καταδική του , και αφού μαστιγώθει , ο καταδικος συρει την τραβέρσα του σταυρού του [εικ4](#) (ratibulum) **** στον τόπο της τιμωρίας, όπου είναι πακτωμένος ο σταυρός, το καθετο ξυλο, έχει δηλαδη ήδη στηθει μόνιμα στο έδαφος. Αυτή η μεθοδος εγινε διασημη γιατι ετσι θανατωθηκε ο Ιησους. Ο Μ. Κωσταντινος, ο πρώτος Χριστιανός αυτοκράτορας κατάργησε την σταυρωση από σεβασμο στον Ιησου, στα 337. Εκτοτε ουδεις ειχε δει σταυρωση και οι παμπολλες εικονογραφήσεις είναι αποκηματα της φαντασιας των εικονογραφων και παραγγελιων των παπαδων.

Ομαδικές σταυρώσεις

Όταν οι σταυρώσεις αφορουσαν πολλους, συνηθως μετα από επανασασεις, στασεις και πολέμους οι σταυρωσεις αυτές γινοντουσαν προχειρα συνηθως σε δεντρα.

Ο Πλούταρχος αναφέρει (κατά την στάση των δουλων υπο τον Σπάρτακο) ότι οι σκλάβοι οπου ετρεχαν να διαφυγουν έτρεξαν κατ 'ευθείαν στον ερχομενο στρατό του Πομπηιου και σκοτώθηκαν από τα στρατεύματά του. Ο Αππιανός γράφει ότι περίπου 1.000 Ρωμαίοι σκοτώθηκαν στη μάχη και ότι πολλοί δούλοι κατέφυγαν στα βουνά, αλλά ο Κράσσος τους ακολουθησε και καταστρεψε τον ενα θυλακα αντίστασης μετά τον άλλο. Τελικα 6.000 αντάρτες αιχμαλωτιστηκαν και σταυρώθηκαν κατά μήκος του δρόμου μεταξύ της πόλης Carua και της Ρώμης.

Οι "κακοι εβραιοι" που σταυρωσαν το Χριστό

Παρ ολη την επικρατουςα προληψη ότι οι εβραιοι σταυρωσαν το Χριστό, οι εβραιο ΔΕΝ ΣΤΑΥΡΩΝΑΝ .

Το ειπε και ο ιδιος ο Ιησους και τελειωθήσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου [εννοει τον εαυτό του] . παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσι και ἐμπαιχθήσεται και ὕβρισθήσεται και ἐμπτυσθήσεται, 33 και μαστιγώσαντες ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, και τῇ ἡμέρᾳ τῇ

τρίτη ἀναστήσεται.

Βεβαια το 88 π.Χ. ο Αλέξανδρος Ιανναίος **βασιλιάς** της Ιουδαίας και αρχιερέας, σταύρωσε 800 Φαρισσαίους αντίπαλους του αφού πρώτα τους υποχρέωσε να παρακολουθήσουν τη σφαγή των συζύγων και των παιδιών τους (Ιώσηπ. Ιουδ. Αρχ. 13.380 & Ιουδ. Πόλεμ. 1.97-98) μιμούμενος Ελληνιστικές συνήθειες.

*) ΙΩΑΝΝ 19.17 «εἰς τὸν λεγόμενον κρανίου τόπον, ὃς λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ»

Παρατηρούμε ότι λέει **τον** Γολγοθα και όχι αοριστως όπως παραπανω (στ.13): εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ' που μεταφραζεται σε «καποιο τοπο που λεγεται ...»

**) Οι υπηκοοι των κατακτησεων της Ρωμαικης Αυτοκρατοριας εθεωρουντο δούλοι του Καισαρος.

Ετσι νομιμοποιεεται η σταυρωση του Ιησου και των ΕΤΕΡΩΝ δυο ληστών.

***) αλλα και ως ενοχος εσαχτης προδοσιας εκτελεστηκε ο Ιησους. Βλ. :

19 Ἐγραψε δε και τίτλον ο Πιλᾶτος και ἔθεσεν ἐπὶ του σταυροῦ· ἦτο δε γεγραμμένον· Ἰησοῦς ο Ναζωραῖος ο Βασιλεύς των Ιουδαίων.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 19:12

Βλ. και κατά Ματθαιον 27:37, κατά Μαρκον 15:26, και κατά Λουκαν 23:38

Ο Πιλᾶτος αρνηθηκε διαρρήδη να αλλαξει τον τιτλον λεγοντας «ο γεγραφα, γεγραφα» .

Πβλ. την ΝΕ ΦΡ **ο,τι γράφει δεν ξεγράφει.**

****)

Πολύ αργότερα στα Λατινικά η λεξη "**Cruix!**" (σταυρός, σταυρωθήτω) έγινε μια κατάρα, για να δείξει το πώς ο ομιλητής επιθυμούσε να δει τον καταραμένο. Άλλα επίθετα μεταξύ των κατώτερων τάξεων που βρέθηκαν στον Πλαύτο, τον Τερεντιο, και τον Πετρωνιο είναι "**φέρε το**

πατίμπουλουμ, την ταβερσα" "**Patibulatus**" και γίνε τροφή για τα κοράκια " **Corvogum Cibaria**" ίδιο με το αρχ ελληνικό «βάλ' εἰς κόρακας» .

[ΠΗΓΗ](#)

Η σταυρωση του Ιησου

Υιος του Θεου

Οι κακοι εβραιοι σταυρωσαν τον Χριστο! Πως και το αποφάσισαν;

Να τι λέει ο Ιωάννης, 5:18

διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἔλυνεν τὸ σάββατον ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγεν τὸν Θεόν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ.

... και να τι λεει ο Ματθαῖος στο 26:3-4

τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα, καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατήσωσιν καὶ ἀποκτείνωσιν: ἔλεγον δέ, μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ.

Αιτιολογια δεν αναφερεται . Χωρις λοιπον αιτιολογια, χωρις ενταλμα συλληψεως θα λεγαμε σημερα δηλ. χωρις αποχρωσες ενδειξεις ο Ιουδας (εβραιος υποπτου διαγωγης) οδηγει την Ρωμαικη ενοπλη φρουρά, με τον Χιλίαρχο, Διοικητη της Φρουράς της Ιερουσαλήμ:

³ ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ ἐκ τῶν φαρισαίων ὑπηρέτας ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὄπλων

Ιωαν.18.3

Και στο στ.12

¹² ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔδησαν αὐτὸν

Και ο Ιωαννης δεν αναφερει **τιποτε** για την προσαφθεισα κατηγορια από τους αρχιερεις (Αννα και μετα Καιάφας), εξαντλουμενος σε ανοητες λεπτομερειες με κοκκορια, θυρωρους, χαστουκια κλπ.

Όμως λιγο πιο πισω στο 12:47-50 ξεκαθαριζει την **σκοπιμοτητα** της εξοντωσης του Ιησου.

⁴⁷ *συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι συνέδριον, καὶ ἔλεγον, τί ποιούμεν, ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ ποιεῖ σημεῖα;* Ψλ 2:2, Μτ 26:3, Μκ 14:1, Λκ 22:2, Πραξ 4:27, Ιω 12:19

⁴⁸ *ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν οὕτως, πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν, καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος.* ⁴⁹ *εἷς δέ τις ἐξ αὐτῶν Καϊάφας, ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς, ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδέν,* ⁵⁰ *οὐδὲ λογίζεσθε ὅτι συμφέρει ὑμῖν ἵνα εἷς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται.*

Όπως παντα ένα ψεμα παρεισέφρυσε τεχνηεντως:

Εἶναι τελειως αδυνατον να οργανωναν μια γενοκτονια οι Ρωμαιοι γιατι ενας εβραιος εκανε θαυματα η ονομαζε θεο τον εαυτο του. Στα αυτια των ρωμαιων η θεοποιηση του βασιλια εἶναι συνηθης, πολλοι αυτοκρατορες γινοντουσαν θεοι . Το λογικότερα συμπερασματα εἶναι :

⊙ Ο Καιάφας αναγνωριζει και φοβεται ότι μπορεί να γίνουν διώξεις λόγω της βασιλικης εισοδου στα Ιεροσολυμα (πραξη αξιοποινη για τους Ρωμαιους). Αν η κατηγορια ήταν η βλασφημια κιδυνεύει σίγουρα ο βλάσφημος (τιμημα θανατος) αλλα ποτέ ολος ο λαος. Στην αντιποιηση συνενοχος ηταν ομως ολος ο λαος της Ιερουσαλήμ που τον ζητοκραυγαζε ως Υιον Δαβιδ. Μια τετοια γενικη κατηγορία προσπαθούσε να αποσεισει ο Καιαφας.

⊙ Παραδιδει τον Ιησου ως τον **μόνο** υπευθυνο για την αντιποιηση της αρχης.

⊙ Δινει ορκον πιστεως στον Ρωμαιο προκουράτορα Πιλάτο.

¹⁵ *τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς, οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα.*

ΙΩΑΝ 19:15

⊙ Επιμενει με συνέπεια, στην αποψη αυτή ότι μονον ο Ιησους εφταιγε για την αντιποιηση ²¹ *ἔλεγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων, μὴ γράφε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπεν, βασιλεύς εἰμι τῶν Ἰουδαίων.*

Βεβαια ο Πιλατος δεν ηταν κανενα ορνιο να υποχωρήσει σε μια τετοια απαιτηση και απανται:

²² *ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος, ὃ γέγραφα, γέγραφα.*

Η αντιποιηση αρχης

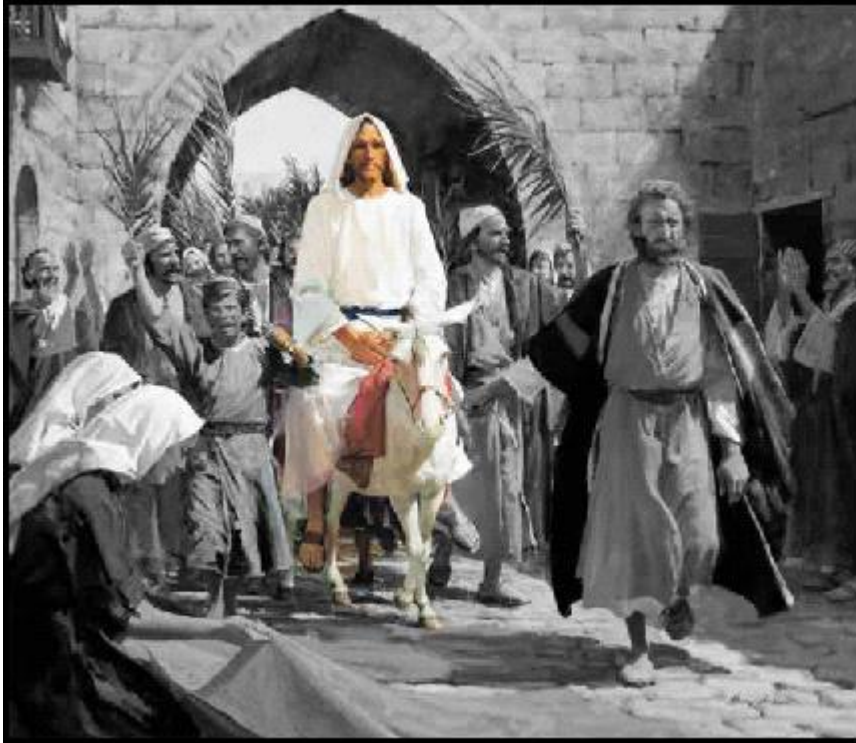
Η εισοδος στην Ιερουσαλήμ με θριαμβικο τονο και τον κοσμο να φωναζει υιε Δαβιδ ("απογονε του Βασιλια") ηταν κυριοτερη από τις δυο (νομικως βάσιμες) κατηγοριες κατά του Ιησου: Αντιποιηση της Αρχης. Παρεστησε εαυτον βασιλέα. Αποπειρα κατάλυσης της Ρωμαικης αυτοκρατοριας.

8 ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ, ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἐστρώννουν ἐν τῇ ὁδῷ. 9 οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες (αὐτὸν) καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυὶδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. 10 καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα· Τίς ἐστὶν οὗτος;

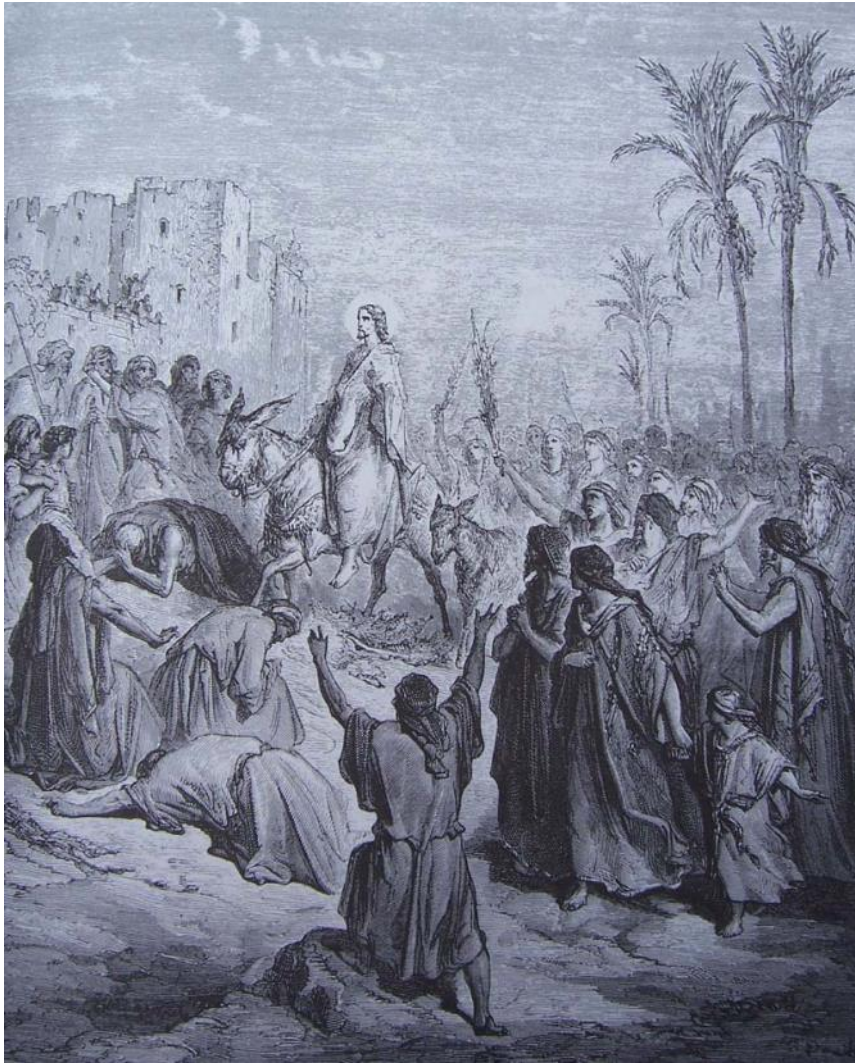
ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 21:1-11

“ ἔλαβον τὰ βαῖτα τῶν φοινίκων, καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ”
τοῦτο δὲ ἐποίουν, δεικνύντες ὅτι μείζονα λοιπὸν ἢ περὶ προφήτου
δόξαν εἶχον περὶ αὐτοῦ· ὅθεν καὶ ἔλεγον, “ ὡσαννά, εὐλογημένος
“ ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ,” ὅπερ
ἦν πιστευόντων, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀντίθεος, ἀλλ’ ὅτι παρὰ τοῦ Πατρὸς
ἀποσταλεὶς ἦλθε. **Σημαίνει δὲ τὸ “ ὡσαννά,” σῶσον δὴ.**

John A. Cramer - Catenae Graecorum patrum in Novum Testamentum, Τόμος 2

ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ

Η κατηγορία που δηθεν προσήφθη στον Ιησου ηταν ότι εβλασφήμησε τον θεό κηρυσσοντας ότι είναι υιος του .

Όμως κατά την υποδοχη των Βαϊων δεν παρουσιαστηκε ως υιος του θεου αλλα ως **αποσταλμένος** του θεου που ο λαος του ζητουσε να τον σώσει;(από τι αραγε; Από το προπατορικο αμάρτημα; ή από τους Ρωμαιους;)

Η ληστεια

Η ληστεια στο ναό ηταν μια από τις δυο (νομικως βάσιμες) κατηγοριες κατά του Ιησου.

Και εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐξέβαλε πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψε καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστεράς, ¹³ καὶ λέγει αὐτοῖς· Γέγραπται, ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον ληστῶν.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 21: 12

καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστεράς κατέστρεψε,

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 11: 16-18

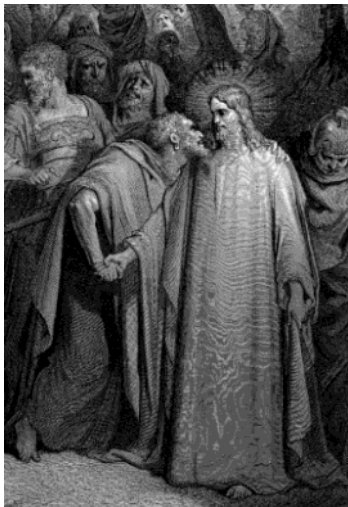
Θα ήταν αφελεια να πιστεψουμε ότι έριξε τα κερματα των κολλυβιστων και με τα τους εφωναξε και τους τα επεστεψε. Τα ΚΕΡΜΑΤΑ ΕΜΑΖΕΨΕ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝ ΑΥΤΩ (βλ. κατά ΛΟΥΚΑΝ 23:39) Ομοιως δεν ήταν δυνατόν να ήταν μονος του! Ολος αυτος ο συρφετος των εμπορων και αγοραστων θα αφηνε ένα μονον του ανθρωπο να κανει όλα αυτά;

Θα ειχε φαιει το ξυλο της χρονιας του. Φαινεται ότι το επεισοδιο ειχε μεγαλη εκταση και είναι "Η στάση" για την οποια κανουν λογο αργότερα οι Ευαγγελιστές. Βλ. περι [Βαραβά](#).

 [ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ](#)

Η συλληψη

Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλιάρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν

Ἰησοῦν καὶ ἔδησαν αὐτὸν, 13 καὶ ἀπήγαγον πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἑνιαυτοῦ ἐκείνου.

ΙΩΑΝΝ 18:12

Ολη η φρουρα της Ιερουσαλημ με ανωτατο αξιωματικο επι κεφαλής (ΧΙΛΙΑΡΧΟ), για να συλλαβει καποιον καλο ανθρωπο που θεραπευε και κηρυττε την ειρήνη! Και μετά από το επιτευγμα οι ΡΩΜΑΙΟΙ στρατιώτες πανε τον κρατουμενο στους ΕΒΡΑΙΟΥΣ Αρχιερεις!

Ασφαλως άλλη ιδεα ειχαν οι Ρωμαιοι για τον Ιησου. Ειχε προηγηθει η βασιλικη υποδοχη των Βαιων και η ληστεια στο Ναο. Πιστευαν λοιπον οι Ρωμαιοι, και δικαιολογημενα , ότι ήταν εχθρος του Κράτους, επαναστάτης, "ληστης" όπως θα ελεγε ο Ιώσηπος.

Ο ΙΟΥΔΑΣ ΦΙΛΟΥΣΕ ΥΠΕΡΟΧΑ

Η "δικη"

Εδώ η πλαστογραφια παιει γονατο ετσι που να μην μπορουμε να μιλησουμε για δικη. Σαφως εδώ το Βαραββας προκειται για προσωνομιο ενός Ιησου.

Ο Ιησους ο Βαραββας και ο Ιησους ο Χριστος προυσιαζονται σαν δύο προσωπα.

Ιησουν ἢ Βαραβᾶν ;

Το αρχικο κειμενο υποθετω πως θα ηταν

17 συνηγμένων οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, **τίνα** θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν, ~~Ἰησοῦν τὸν Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν~~ λεγόμενον χριστόν;

Που ευκολα πλαστογραφηθηκε με προθηκη των μπλε λεξεων, σε:

*17 συνηγμένων οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, **τίνα** θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν, **Ἰησοῦν τὸν Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν** λεγόμενον χριστόν;* (ΠΗΓΗ 1) Ματθ. 27:17

Και στο επισημο

17 συνηγμένων οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν, Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν;

ΠΑΡΕΝΘΕΣΗ: Βαραβᾶ, ληστής ἢ σικάριος ;

Βαραββᾶς ἢ ο Ἰησοῦς Βαραββᾶς (κυριολεκτικὰ «γιος του πατέρα» ἢ «Ἰησοῦς, γιος του Πατέρα»*, ἀντίστοιχα) εἶναι ἓνα ἀτομο στο μῦθο των Παθῶν του Ἰησοῦ του Ναζωραίου, το οποίο υποτιθεται ὅτι εἶναι ληστής (διαβαζε ἀνάρτης) και το οποίο ο Πόντιος Πιλάτος ἀπελευθερώνει κατὰ την εορτὴ του Πάσχα στην Ἱερουσαλήμ, ἀντὶ του Ἰησοῦ Χριστοῦ με βάση κάποιο ἀτεκμηρίωτο και μάλλον ἀνύπαρκτο εθιμο. ΑΒΒΑΔΕΣ = ΠΑΤΕΡΕΣ = ΠΑΠΑΔΕΣ ἢ ΗΟΥΜΕΝΟΙ πβλ αββαειον το καθολικο μοναστηρι.

ην δε ο λεγομενος Βαραββας μετα των στασιαστων δεδεμενος οιτινες εν τη στασει φονον πεποιηκεισαν ΜΑΡΚΟΣ 15:7

ειχον δε τοτε δεσμιον επισημον λεγομενον [Ἰησουν] Βαραββαν ΜΑΤΘΑΙΟΣ 27:16

εκραυγασαν ουν παλιν λεγοντες μη τουτον αλλα τον Βαραββαν ην δε ο Βαραββας ληστης* ΙΩΑΝΝΗΣ 18:40

Ο Φλάβιος Ἰώσηπος τους σικαρίους τους θεωρει **ληστές**.

καὶ οἱ **σικάριοι** δὲ καλούμενοι, **λησταὶ** δὲ εἰσιν οὗτοι, τότε μάλιστα ἐπλήθουν χρώμενοι ξιφιδίους παραπλησίους μὲν τὸ μέγεθος τοῖς τῶν Περσῶν ἀκινάκαις, ἐπικαμπέσι δὲ καὶ ὁμοίαις ταῖς ὑπὸ Ῥωμαίων σίκαις καλουμέναις, ἀφ' ὧν καὶ τὴν προσηγορίαν οἱ ληστεύοντες ἔλαβον πολλοὺς ἀναιροῦντες.

Flavius Josephus, Antiquitates Judaicae 8:10

Οἱ σικαριοὶ ἢ ἰσκαριώτες ἦσαν ληστες ο ἰουδας εκριθη καταληλος να προσωσει γιατι ηταν σικάριος.

Ο Ιησους και ο Βαραβας ηταν το Ιδιο προσωπο. Βαρ αββα = "ο υιος του πατρος". Η ερωτηση του Πιλατου δεν ηταν "τινα θελετε απολυσω ημιν;". Δεν υπηρχε διλημα γιατι το προσωπο ηταν ενα.

Επισης

- 1 Είναι αδύνατον να υπηρχε εθιμική καταργηση του νομου και του δικαιου. Ακομη και το εθιμο είναι ΚΑΝΩΝ ΔΙΚΑΙΟΥ και δεν μπορει να θεσπιζει παραλογα πραγματα. Είναι επισης παραδοξο ότι η απολυση κρατουμενου κατα τα γούστα του οχλου δεν αναφερεται ουτε καν σαν εβραϊκο εθιμο. Θελουν να πιστεψουμε πως ο Πιλατος καθιερωσε εθιμο; Το εθιμο το καθιερωνει ο λαοσ για μακρας και ομοιομορφου ασκήσεως . Το δε εθιμο δεν καταργει τον νομο και ιδιαιτερα τον ποινικο νόμο. Ο πιλατος θα μπορουσε να εκδωσει ένα διαταγμα. Χωρισ πιεση και χωρισ δικαιολογια γιατι να το κανει; Ποιοι να ηταν αραγε αυτοι του ευεργετηθηκαν πριν;
- 2 Ο Πιλατος πιθανον να ρωτησε: "θελετε να απολυσω τον Ιησουν, τον Βαραβάν, τον λεγομενον Χριστον ; " με υφος ειρωνικο, και να προσέθεσε "θα ασειευεσθε βέβαια!"

Το "**ο υιός του πατρός**" είναι ένα λογικο προσωνημιο για τον Ιησου!

Μελετώντας την ιστορια της εποχης θά καταλάβουμε ότι ό μυστηριώδης Ιωσήφ είναι τό ίδιο ανύπαρκτος καί πλαστός όσο κι ό άγγελος Γαβριήλ άπότή ζωή της Μαρίας.Ό πραγματικός αυτός σύζυγος είναι ό Ιούδας άπό τά Γάμαλα η Ιούδας ο Γωλανίτης, ή **Ιούδας ο Γαλιλαίος**, αυτός πού «ακριβώς τήν ίδια χρονιά» γίνεται ένας «Γαβριήλ»- (στά εβραϊκά: GEBER-EL σημαίνει «Ηρωας του Θεού»"Η "**ή δυναμη του Θεού**"!), ενας επαναστάτης "Ηρωας της εξέγερσης έναντιον των ΡΩΜΑΙΩΝ που έγινε τον καιρο της απογραφης. Ετσι εξηγονται οι μετακινήσεις της Μαρίας.

Ο Ιησους ηταν **ο υιος του** [διασημου, ηρωικου] **πατρός**, ο μπάρ-αμπά 200.54-55

Σημ: το Αββα χρησιμοποιουσε ο Ιησους όταν απευθυνταν στον πατερα του.

36 καὶ ἔλεγεν [ο Ιησοῦς]· Ἄββᾶ ὁ πατήρ, πάντα δυνατά σοι, παρένεγκε τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ τοῦτο·

ΜΑΡΚΟΣ 14:36

Ιησους & Σια

³² *Ἦγοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι.*

ΛΟΥΚΑΣ 23:32

Και ετεροι δυο κακούργοι =και αλλοι δυο κακουργοι =συνολικα τρεις κακουργοι =Ο Ιησους και αλλοι (ετεροι) δύο.

Και παρακατω ο Λουκας λέει

³⁹ *Εἶς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. 40 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπέτιμα αὐτῷ λέγων· Οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ;*

ΛΟΥΚΑΣ 23:39

ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι = με το ιδιο κατηγορητηριο = για ληστεια.

Αυτά γινοντουσαν την παρασκευη. Ο Ιησους λέει στον "καλο ληστή, το δεξιό" : ²³ *Ἀμήν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ.*

ΛΟΥΚΑΣ 23:43

Βεβαια εγω μετά τρεις μερες πρεπει να φύγω γιατι εχω μια δουλίτσα αλλα εσυ μεινε, καλα θα περάσεις!

Από την επιβληθεισα ποινη (σταυρωση) μπορούμε να βαγαλουμε το συμπερασμα πιο ηταν πραγματικα του κατηγορητηριο.

Ο Gerard Sloyan υποδεικνύει ποιος άξιζε αυτό τον ακρωσ ατιμωτικό τρόπο εκτέλεσης: οι σκλάβοι και κατώτερες τάξεις, Στρατιώτες, ακόμη και σε θέσεις διοίκησης (αλλά όχι στρατηγού) , όσοι συμμετείχαν σε βίαιες επαναστατικές και η προδοτικές ενέργειες. Ως προς το δεύτερο, οι πολίτες των ελληνικών πόλεων-κρατών και του ρωμαϊκού κοσμου σπανια υφισταντο σταυρωση . Θεωρήθηκε πολύ σκληρή και, αν μη τι άλλο, είναι πολύ υποτιμητική για τις ανώτερες τάξεις.

[Roman Crucifixion and Jewish Burial](#)

Το Οξος

Ο Λεων στα ΤΑΚΤΙΚΑ του Appendix, 54 συστηνει οι χελώνες (πολιορκητικες μηχανές) να καλυπτονται με πισσα και «**σπογγοι όξει διάβροχοι ταύταις επιτιθέσθωσαν έξωθεν (αποτρέπει γάρ αν το όξος την του πυρός ερωήν)**» .

Το καλάμι, ο σπογγος και το ξυδι ηταν λοιπον συνεργα που οι ρωμαιοι στρατιωτες μεταχειριζονταν. Όχι όμως για την σταυρωση. Η παρουσία τετοιων αντικειμενων μαλλον ενισχύει την αποψη ότι ο Γολγοθας ηταν σε κεντρικο σημειο της πολης ή σε στρατιωτικο κτιριο που οι στρατιώτες φύλαγαν τέτοια εργαλεια. Το νοημα της ενεργειας είναι όμως σκοτεινο. Γιατι να δώσουν ξίδι στον σταυρωμενο; ή μηπως δεν ήταν ξύδι; Βλ. [Σεναριο «Φακελάκι»](#)

Η κακη γνωση της αραμαικης

47 τινές δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι Ἥλιαν φωνεῖ οὗτος. 48 καὶ εὐθέως δραμῶν εἷς ἐξ αὐτῶν καὶ λαβὼν σπόγγον πλήσας τε ὄξους καὶ περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν.

Ματθ. 27:48

Το πληθος «τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων» εγνωριζε αραμαικά και ασφαως ηξερε τι σημαινει ο Ψαλμός 21*, ώστε να μην νομιζει ότι φωναζει τον Ηλια.

Ο exactor mortis, ο εκατονταρχος δεν θα επετρεπε επ' ουδενι καποιος από το πληθος να ποτιζει τους κρατουμενους με αγνωστα ποτα. Ο κινδυνος για τους Ρωμαιους ηταν να τερματισθει συντομα το show επειδη καποιος από τους φιλους ή συγγενεις ή οπαδους του καταδικου τον ποτιζε καποιο δηλητηριο για να συντομευσει τη ζωή του και να τον απαλλάξει από το μαρτύριο.

Το πιθανότερο καποιος ρωμαιος στρατιώτης, από τους 4 της φρουρας , ακουσας το **ελωι , ελωι λιμα σαβαχθανι** του Ιησου και εχοντας παντελη αγνοια της αραμαικης το ακουει ως **ολεουμ (oleum =ελαιον, λάδι)** και ως σαρκαστικη απαντηση τον ποτιζει **ξύδι**.

---

*) ΨΑΛΜΟΣ 21:2

Θεέ μου, Θεέ μου, διά τι με εγκατέλιπες; διά τι ίστασαι μακράν από της σωτηρίας μου και από των λόγων των στεναγμών μου;

Μτ 27:46, Μκ 15:34

[ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ](#)

Ο σοφρων ερευνητης δεν δεχεται την εξηγηση: ινα πληρωθει το ρηθεν ...

Οι βασικες θεραπευτικες ιδιότητες του ξιδιου είναι

- 1) βελτίωση της κατάστασης των αρθρώσεων
- 2) ανακούφιση στα κουρασμένα και πονεμένα πόδια
- 3) ανακούφιση του πόνου των μυών
- 4) σβήνει αντιαισθητικά σημάδια στο δέρμα.

Ουτε ο στρατιωτης που το εδωσε αλλα ουτε και ο Ιησους που το αρνηθηκε φαινεται να τα εγνωριζαν αυτά. Η παροχη ξυδιου ηταν σαφης βοηθεια. Τετοια βοηθεια θα επεσυρε τουλαχιστον μια γερη μαστιγωση του στρατιώτη (για επιδειξη φιλανθρωπιας σε κατάδικο).

Πβλ. τη λαϊκή ρηση και αντιλογο **ας πει ξίδι** (να ξεθυμώσει),
Οι Ρωμαίοι έπιναν ξίδι για να δώσει δύναμη και κουράγιο στη μάχη.
Επομενως η ανεπτυγμενη ερμηνεια της φράσης "**ας πει ξίδι**" είναι:
Αν θυμωσε λοιπον ας ετοιμασθει για μαχη και να διεκδικησει ικανοποιηση, την αρση των αιτιων που τον εκαναν να θυμωσε. Εγω αδιαφορω, δεν προκειται να αναμειχθω

Τα μεθεόρτια

Προποθεσεις για την αποκαθλωση

Ο κατάδικος να είναι πεθαμενος. Αυτό δεν ηταν πανοτε εξακριβώσιμο.
Εν αμφιβολια του έσπαγαν με τα σφυριά τα σκελη. Το σωμα μη εχοντας στηρηγμα τενονωταν, οι πνευμονες δεν λειτουργουσαν, και ο κατάδικος πεθαινε απο ασφυξια. Όμως και αν δεν ηταν τελειως πεθαμενος, πολύ λιγο τους εννοιαζε, γιατί με το ειδος της ταφης που του επεφυλασαν και με σπασμενα τα πόδια ηταν αδυνατο να μην πεθανει καποια στιγμή.

Ρουσφέτι #1

Οι Ιερεις ζητουν να αρθουν οι σταυρωμένοι . Δεν συζητουν βέβαια για ταφη.

³¹ οί οὖν ἰουδαῖοι, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου, ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη καὶ ἀρθῶσιν.

Ιωάννης, 19:31

Ψευδης λοιπον η εικασια ότι επετρεπετο να αποκαθλουνται το βραδυ ειδικα στην Ιουδαία οι σταυρωμενοι^{1178.51}. Αν επετρεπετο δεν υπηρχε λογος προσφυγης.

Ψευδης και η προσφυγή στην αιτιολογια « εν τῷ σαββάτῳ» γιατι ο Νομος δεν επετρεπε για καμια νυκτα να μενει καποιος επι ξυλου κρεμαμενος. Βεβαια οι Ρωμαιοι δεν ειχαν κανενα λογο, ουτε υποχρέωση να τηρουν τα εβραικα εθιμα. Και ασφαλως δεν θα το εκαναν αν δεν γινονταν η προσφυγή αυτή.

Η χρηση της λεξης "σωματα" προυποθετει ζωντανους ανθρωπους. Των ληστων τα σκελη τα εσπασαν και τον "Ιησου τον ειδαν **ηδη τεθνηκοτα** και τον αφησαν.

³² ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ: ³³ ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον ἤδη αὐτὸν τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ³⁴ ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχη αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξεν, καὶ ἐξῆλθεν εὐθὺς αἷμα καὶ

ὕδωρ.

Ιωάννης, 19:32-33

Ο στ. 34 επρεπε να προηγεται του 33 αν η νυξ με λογη εγινε για να διαπιστωθει ο θανατος. Υπαρχει ομως η εκδοχη οτι η νυξ εγινε για παρατεινει την ζωη του σταυρωμενου.

Η ταφή

Οι καταδικοι σε σταυρωση δεν δικαιουνταν εντιμης ταφής. Αφου σε εξευτελιζω ζωντανο, θα σε τιμησω πεθαμενο; Όχι Φυσικά! Οι καταδικοι ριχνοντουσαν συλληβδην σε ένα λάκκο, ενα βοθρο*, κατι σαν πηγάδι που λεγοταν "fossa infamia" (ατιμον ορυγμα) συμφωνα με νομο του Τιβερίου που περιγραφει ο Τακιτος στα χρονικα του 6:29**. [ΠΗΓΗ](#)

*)

Septuaginta, Josue (Cod. Vaticanus + Cod. Alexandrinus). {0527.006} close

(29.) και τὸν βασι-
λέα τῆς Γαι ἐκρέμασεν ἐπὶ ξύλου διδύμου, καὶ ἦν ἐπὶ τοῦ ξύλου
ἕως ἑσπέρας· καὶ ἐπιδύνοντος τοῦ ἡλίου συνέταξεν Ἰησοῦς καὶ
καθεύλοσαν αὐτοῦ τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ ξύλου καὶ ἔρριψαν αὐτὸν εἰς
τὸν βόθρον καὶ ἐπέστησαν αὐτῷ σωρὸν λίθων ἕως τῆς ἡμέρας (5)
ταύτης.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

**People sentenced to death forfeited their property and were forbidden burial

Ο λάκκος

Η φόσσα των ρωμαίων είναι ο λάκκος των εβραίων. Σήμερα "λάκκο" ονομαζουμε τον ταφο. Πβλ. ΦΡ **είναι με το ένα ποδι στο λάκκο** που λεμε για τον εσχάτογγορο ή τον ετοιμοθανατο, τον πνεοντα τα λοισθια.

Αυτος ηταν ο προωρισμένος ταφος για τους σταυρωμενους. Δεν ηταν όμως τροπος ταφης των εβραιων. Δεν ηταν όμως και αγνωστη πρακτικη. Ήταν κατι που εκαναν στους εχθρους τους; Ισως!

Παραθετω μερικα χωρια από του Ψαλμουσ του Δαβιδ (προφητάνακτος).

Ο λακκος όμως εχει πολλαπλες χρησης:

Παγίδα

Ο ορουσων βοθρον εν αυτω εμπεισεται και ο ιστων παγίδα εν αυτή αλώσεται.

7 παγίδα ήτοιμασαν τοῖς ποσί μου καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχὴν μου ὥρυξαν πρὸ

προσώπου μου βόθρον καὶ ἐνέπεσαν εἰς αὐτόν ΨΑΛ 56

13 ἕως οὗ ὄρυγῃ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος. ΨΑΛ 93

16 λάκκον ὥρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεισεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο. ΨΑΛ

7

φυλακη

Ο Δανιηλ στο λακκο των λεοντων

ταφος

Όχι εντιμος ταφος για τους εβραιους όμως ισως οι στρατιωτες που πεθαιναν στη μαχη ή τα πτωματα των εχθρων να ριχνοντουσαν σε λακκουσ.

⁵προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, ⁶ὡσεὶ τραυματία καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπόσθησαν. ⁷ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

ΣΣ: από εδώ συναγεται ότι στους ομαδικούς ταφους (λάκκους) ριχνοντουσαν και τραυματιες, ετοιμοθανατοι.

⁷ ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου ἢ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ψαλμός 142 (Μασ. 143)

⁴ Κύριε, ἀνήγαγες ἐξ ἄδου τὴν ψυχὴν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.

Ψαλμός 29 (Μασ. 30)

Τριςβαρβαρα τα Ελληνικά των οι αθλιοι! Εννοει εσωσας με από **το ομοιωθηναι τοις καταβαινουσι εις λακκον**. Δεν με κατεταξες εις αυτους. Αυτοι τουτοι καταβαινοντες, ημιθανεις, ἢ πολύ πεθαμενοι είναι ακινδυνοι.

ανηγαγες εξ αδου την ψυχην μου δηλ. με ανεστησες. Στην γλωσσα της ΠΔ η ψυχη είναι υλικη. Ζει, πεθαινει και ανασταινεται (σπανιως) . Πβλ. Σαμσων = Αποθανετω η ψυχη μου μετα των αλλοφύλων,

³ καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου

Ψαλμός 39 (Μασ. 40)

Οι ερμηνευοντες το κάθε βημα της ζωης του Ιησου ότι εγενετο «ινα πληρωθει το ρηθεν δια του ταδε προφητου ...» , παρελειψαν σκόπιμα τις προφητειες που προβλέπουν το ειδος του ταφου του Ιησου και από ποιον ταφο βγήκε. (βλεπε τα εντονα γραμματα στις περικοπές).

Πολλα ερωτηματικα για τον Ιωσηφ από την Αριμαθαια

Ο Ιωσηφ ξεφυτρωνει στο τελος του μυθου της σταυρωσης από το πουθενά.

Είναι αυτος που υποτιθεται ότι ἔθαψε τον Ιησου.

Συνεργος του ο Νικόδημος, που όμως προαναφέρεται στα Ευαγγέλια.

Ο Ιωσηφ λεγεται «ο [εξ] Αριμαθαιας»

Οι πληροφορίες πού μας δίνουν τά ευαγγέλια για τό πρόσωπο αυτό δέν συμπίπτουν μεταξύ τους. Ο Ματθαίος (27:57 - 61) μας λέει απλώς πώς ό τάφος όπου τοποθετήθηκε τό σώμα τοῦ Ἰησοῦ, ήταν ιδιοκτησία του. Ο Ιωάννης (19:38), μας πληροφορεί, πώς ό Ιωσηφ ήταν «κρυφός» μαθητής τοῦ Ἰησοῦ*. Ο Μάρκος (15:43) τόν αναφέρει σάν « εὐσχήμονα βουλευτή » (!), καί τέλος ό Λουκάς (23:50) τόν χαρακτηρίζει σάν « βουλευτή », δηλαδή μέρος τοῦ Σανχεντρίν (θρησκευτική καί νομική βουλή τών Εβραίων) καί προσθέτει τήν ἐπεξήγηση, ότι αυτός δεν είχε συμφωνήσει με τήν απόφαση τοῦ δικαστηρίου - βουλής, για τήν εκτέλεση τοῦ Ἰησοῦ. Αγνωοῦμε τελείως τό πραγματικό του δνομα, πού ἔπρεπε να είναι Ιωσηφ - Μπαρ - ..., σύμφωνα μέ τήν Ιουδαϊκή συνήθεια της εποχής. Τόν αναφέρουν απλώς σάν Ἀριμάθαιο, ή Ἀριμάθειο, δηλαδή καταγόμενο από κάποιο μέρος πού ονομάζεται Ἀριμάθαια ή Ἀριμάθεια. Οσο και νά ψάξει κανείς στή γεωγραφία τής εποχής δέν πρόκειται ν' ανακαλύψει μιὰ τέτοια τοποθεσία. Οὔτε στήν Παλαιά Διαθήκη, οὔτε στά συγγράμματα τοῦ Φλαβίου Ιωσηφ, οὔτε στό Ταλμούθ δέν υπάρχει μιὰ πόλη ή χωριό ή γενικά τοποθεσία μ' αυτό τό δνομα. Είμαστε λοιπόν υποχρεωμένοι νά συμπεράνουμε, ότι συμβαίνει κάτι ανάλογο μέ τήν επίσης ανύπαρκτη Ναζαρέτ. Δηλαδή, πίσω από τό πρόσωπο αυτό, κρύβεται σκόπιμα κάποια αλήθεια.

Αν κάνουμε μιὰ ετυμολογική ἀνάλυση τής λέξης « Ἀριμά-θαιος », καί προσπαθήσουμε νά βρούμε τήν εβραϊκή της ρίζα, φτάνουμε στίς δυο βασικές συλλαβές πού τήν αποτελούν: AR καί MATH, ὅροι πού μας ὀδηγοῦν στή σημασία τοῦ « θανάτου, τοῦ νεκροῦ » καί τοῦ «ενταφιασμοῦ, τάφου»:

ARETZ: σημαίνει, γη, τεμάχιο γής, χωράφι, οικόπεδο.

HAR: σημαίνει λάκκος, τρύπα.

MATH: σημαίνει, νεκρός.

Ἡ βιβλική λέξη « HATZARMOTH » (Γένεσις Ι, 26) σημαίνει, « τόπος τῶν νεκρῶν » καί μας ὀδηγεῖ σέ μίαν ἀνάλογη φιλολογική ἐρμηνεία.

Ἔτσι, ἡ ἀνύπαρκτη ψευδοτοποθεσία μέτῳ ὄνομα Ἀριμάθαια, προέρχεται ἀπό μιά βάρβαρη ἑλληνοποίηση τῆς σύνθετης ἑβραϊκῆς λέξης « HAR - MATH » πού σημαίνει ἐνταφιασμός, τόπος ἐνταφιασμοῦ, νεκροταφείο.

Δηλαδή, μέ μιά λέξη, ὁ Ἰωσήφ ὁ Ἀριμάθαιος**, εἶναι ὁ Ἰωσήφ ὁ Νεκροθάφτης, ὁ φύλακας τοῦ νεκροταφείου, γιά τήν περίπτωση πού ὁ Ἰησοῦς θάφτηκε στό παλιό καί παραδοσιακό νεκροταφείο τῆς Ἱερουσαλήμ (δηλαδή στό ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, στά νοτιοδυτικά τῆς πόλης), ἢ, ὁ φύλακας τοῦ «βουρκόλακκου» γιά τήν περίπτωση πού ὁ Ἰησοῦς θάφτηκε στόν Γολγοθά.

***) μαθητής**

Ο Ἰησους δίνει ὁ ἴδιος τήν προδιαγραφή τοῦ μαθητῆ

27 ὅστις οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν ἑαυτοῦ καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου οὐ δύναται εἶναί μου μαθητής.

Λουκάς 14:27

Παρόμοια λένε καί ὁ Ματθαῖος (10:38,καί 16:24) καί ὁ Μάρκος (8:34)

Συνακολουθα "ὁ πλουσιος καὶ κρυπτομενος" Ἰωσηφ κρινεται ἐκ προιμιου ἀπορριπτεος ἀπό τὸν ἴδιο τὸν Δασκαλο.

**) δὲν δίνεται τὸ παρατσούκλι "νεκροθαφτης" σὲ καποιον πὸν ἔκανε περιστάσιακα μίαν ταφή ἀλλὰ σὲ καποιον πὸν θάβει ἐξ ἐπαγγέλματος.

Ρουσφέτι #2

50 καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσηφ βουλευτῆς ὑπάρχων [καὶ] ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος Μτ 27:57, Μκ 15:43, Ιω 19:38

51 οὗτος οὐκ ἦν συγκατατεθειμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων, ὃς προσεδέχετο τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ,

52 οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ,

53 καὶ καθελὼν ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι, καὶ ἔθηκεν αὐτὸν ἐν μνήματι λαξευτῷ οὗ οὐκ ἦν οὐδεὶς οὕπω κείμενος*.

54 καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευῆς, καὶ σάββατον ἐπέφωσκεν*.

Πιθανὸν ἄλλο νὰ ζητήσῃ καὶ ἄλλο νὰ πῆρῃ ὁ Ἰωσήφ. Ζητά τὸ σῶμα. Καὶ τοῦ δίνουν τὸ πτωμα! Τὸ σῶμα ἀνηκεῖ σὲ ζωντανὸ ἀνθρώπο!

Ὁ Πιλάτος ἀν ἐδινε τὸ πτωμα στὸν "εὐσχημονα βουλευτῆ Ἰωσηφ" θὰ ἔκανε ἕνα ρουσφέτι ἀδικαιολογητὸ ἀφου θὰ παραβίαζε τὴ Ῥωμαϊκὴ νομοθεσία καὶ θὰ ἔθετε τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτοῦ καὶ τὴ σταδιοδρομία τοῦ σὲ κίνδυνο. Πραγμα ἀπιθανο καὶ μαλλον ΜΥΘΟΣ.

Ἐκτος ἀν ἐδοθη φακελακι. Πβλ. Ἰωσηφ =ἀνηρ πλούσιος.

Βλ. [σταυρός](#)

Ἡ ταφή θὰ ἐπρεπε νὰ γινεὶ μὲ μυστικότητα γιὰτι ὁ Πιλάτος θὰ ἐξετιθετο πὸν ἔδωσε τὸ πτωμα. Ἀλλὰ καὶ γιὰτι χρόνος πιεζε τρομερα, ἐρχονταν τὸ Σάββατο. Ἀρα τὰ περὶ ἐπιταφίου θρηνοῦ τῆς Παναγίας εἶναι ΜΥΘΟΣ.

Ἡ Μαριαμ θὰ ἦταν ἡ καταζητούμενη #1 μετὰ τὸν Ἰησοῦ. Ἐχε σαφῶς ἐξαφανισθεῖ. Ἡ παρουσία τῆς στὴν σταύρωση εἶναι ἐπισης ΜΥΘΟΣ.

* **οὗ οὐκ ἦν οὐδεὶς οὕπω κείμενος.** =μανία νὰ ἀποκλείσῃ τὴν πιθανότητα νὰ ἔχε τὴν προβλεπομένη ἀτιμὸν ταφήν, σὲ κοινὸ λάκκο, ὁ Ἰησους.

- * **σάββατον ἐπέφωσεν:** το Σάββατο ξεκινάει με την έναρξη της νυκτας της παρασκευης. Όταν ζημερωνει (επιφώσκει) είναι πλεον για τὰ καλα Σαββατο εδώ και 5-6 ωρες.

Μίγμα που δεν είναι μύρο σε ποσότητα χονδρικής

Αξιζει τον κοπο να ασχοληθουμε λιγάκι με το μίγμα που κουβαλουσε ο Νικοδημος *ἦλθεν δὲ καὶ Νικόδημος, ὁ ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡς λίτρας ἑκατόν.*

Ιωάννης, 19:39

Ο Νικοδημος περιγράφεται από τον ιδιο ευαγγελιστή

Ἦν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων.

Ιωαννης, 3:1

Αυτος λοιπον ο αρχοντάνθρωπος εκανε ένα μεγαλο χουβαρνταλίκι να φερει εκτονταπλασια ποσοτητα μυρου που φυλαγε προφανως στο σπιτι του για την περιπτωση που πεσει πανουκλα στην Ἱερουσαλημ.

λίτρα – ή ρωμαϊκή λίτρα ζύγιζε 12 ούγγκιές (ounces) δηλ. 327.5 gr ή 327.5 32 klg ! (Souter).

Αν ερευνησουμε λιγο ακομα όμως διαπιστωνουμε πως το φορτωμα των 100 λίτρων δεν ηταν υλικο που χρησιμοποιειται για αλειμα νεκρων, μαλλον ηταν για να παράσχει πρωτες βοηθειες σε τραυματιες και να τους βοηθησει να συνέλθουν.

Σμύρνα

Η σμύρνα είναι μία ρητίνη στο χρώμα της σκουριάς, (Balsamodendron Myrrha) που εξάγεται από δέντρα του είδους Commiphora ή Balsamodendron. Έχει μία έντονη χαρακτηριστική οσμή και μια γεύση στυφή και ελαφρώς πικρή.

used for embalming the dead = που χρησιμοποιείται για την ταρίχευση των νεκρών

(H. G.Liddell & R.Scott. A Greek-English Lexicon. Oxford. Clarendon Press. 1940.)

Οι Αιγύπτιοι το χρησιμοποιούσαν στις ταριχεύσεις τους και οι αρχαίες Αιγύπτειες νοικοκυρές το έκαιγαν για να ξεφορτωθούν τους ψύλλους. Σμύρνα κάηκε και στους ναούς της Ἰσιδας. Στην Κίνα ονομάζεται ΜοΥαο και χρησιμοποιείται από τον καιρό της Δυναστείας Τανγκ (60 μ.Χ.) κυρίως **για πληγές**, για την **ανακούφιση από τα πρηξίματα**. Το έλαιο του μύρρου το απόσταζαν από την ρητίνη και το χρησιμοποιούσαν από την εποχή της Αρχαίας Ελλάδας για την **επούλωση των πληγών**.

Χρησιμοποιείται σήμερα ως απολυμαντικό και το αλκοολικό βάμμα του για **πλύση ανοιχτών τραυμάτων** (αλκοόλες και τερπένια). Η σμύρνα προάγει την κυκλοφορία και **αυξάνει τον καρδιακό ρυθμό**.

[ΠΗΓΗ](#)

Αλόη

Η αλοη (μερος του μιγματος) είναι αντισηπτικη και θεραπευει τις πληγές.

Η αναπλαστική δράση της αλόης βοηθάει να επουλωθεί γρήγορα μια μικρή πληγή.

Ο Πιλάτος δωρητής σώματος

Στον διάλογο του Ιωσηφ με τον Πιλάτο ο Ιωσηφ ζητάει το σωμα (όχι το πτώμα)

Στο κατά Ιωάννην 19

Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώτησεν τὸν Πιλάτον Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὢν μαθητῆς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλάτος. ἦλθεν οὖν καὶ ἤρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. 39 ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν

Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡς λίτρας ἑκατόν. 40 ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἔδησαν αὐτὸ

Τα ίδια περιπου λεει ο Μάρκος 15:43

3 ἔλθων Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτῆς, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον καὶ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. 44 ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε· 45 καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἔδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ.

Ο Ματθαίος 27:57 αιρει μεν την βουλευτικη ασυλια και ιδιοτητα απο τον Ιωσηφ αλλα για το σωμα λεει τα ιδια

*57 Ὀψίας δὲ γενομένης ἦλθεν ἄνθρωπος **πλούσιος** ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τοῦνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ· 58 οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα. 59 καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ, 60*

Ο Λουκάς ωραιοποιει περισσοτερο απο τους αλλους τον Ιωσηφ εμφανιζοντας τον να **μειοψηφει** στο Συνέδριο για την καταδίκη του Ιησου. Αν και συμφωνα με το Ματθαίο 26:66 η καταδικαστική αποφαση ενεκριθη **παμψηφεί** από το Συνέδιο. Παντως για το σωμα λεει τα ιδια.

50 Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσήφ, βουλευτῆς ὑπάρχων καὶ ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος⁵¹· οὗτος οὐκ ἦν συγκατατεθειμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν - ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων, ὃς προσεδέχετο καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, 52 οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ,

Ο Πιλάτος γνωριζει ή τουλαχιστον οφειλε να γνωριζει ότι απαγορευονταν η αποδοση του σώματος προς ταφήν. Γιατι εκανε την δωρεα; Γιατι ο Ιωσηφ ηταν ανηρ πλούσιος^{MATΘ 27:57}; Πήρε δηλαδή φακελάκι ο Πιλάτος; Αυτή η ενεργια δεν μπορουσε να μεινει κρυφή. Την εμαθε η φρουρά και οι υπηρετες του Ιωσηφ και του Νικοδήμου.

Ρουσφέτι #3

Ειδαμε ότι ουδεν κρυπτον υπο τον ηλιον. Τα της ταφης διερευσαν!

Ετσι ένα άλλο ρουσφέτι ζητησαν οι Εβραίοι από τον Πιλάτο:

τῇ δὲ ἐπαύριον ἣτις ἐστὶν μετὰ τὴν παρασκευὴν* συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον

λέγοντες κύριε ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι, κέλευσον οὖν ασφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κλέψωσιν αὐτὸν καὶ εἴπωσιν τῷ λαῷ ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χειρῶν τῆς πρώτης

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 27:63-64

- * Ο Μπάρμπα-Μαθιός αποφεύγει σκοπιμα να πει : «Σάββατον» και χρησιμοποιει μια ανοήτη περιφραση «επαύριον ἣτις ἐστὶν μετὰ τὴν παρασκευὴν» για να μην είναι πολύ κτυπητή η απιθανη παραβιαση του Σαββάτου από Ιουδαίους Ιερωμένους.

Βλ. και Mt 16:21, Mt 17:23, Mt 20:19, Mk 8:31, Mk 10:34, Lk 9:22, Lk 18:33, Lk 24:6

Η μυστική ταφή δεν ήταν και τόσο μυστική. Το ρουσφέτι #2 προς τον Ιωσήφ έγινε γνωστό στους άρχιερείς και φαρισαίους οι οποίοι, αν και θεοσεβούμενοι, πήγαν σαββατιακά στον Πιλάτο με προτάσεις. Ας θυμηθούμε πως οι απλοί άνθρωποι του λαού δεν μπήκαν στο πραιτώριο την παρασκευή, «*οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πᾶσχα*» ΙΩΑΝΝ 18:28
Οι θρησκευτικοί τους ηγέτες προτιμήσαν να μιανθούν για να αφαλίσουν την μη ανασταση.

Ο Πιλάτος κάνει το ρουσφέτι #3 αλλά δεν ασφαλιζει ο ίδιος με ρωμαίους στρατιώτες τον τάφο ως οφείλε.

65 ἔφη αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, ἔχετε κουστωδῖαν: ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε.

Αυτό είναι πολύ περιεργο γιατί ο Πιλάτος είχε περισσότερους λόγους και συμφέροντα να μην "αναστηθεί" ο Ιησους. Επιπλέον είχε λερωμένη τη φωλιά του αφού είχε παρανομήσει.

Παρόλα αυτά στον τάφο παει κουστωδια, βάζει σφραγίδες και **φυλάει βάρδια**. Αρα ένας τουλάχιστον της κουστωδιας, αυτός που φύλαγε σκοπιά, υπηρέξε και ο μόνος αυτοπτης μάρτυρας της ανάστασης. Ουδεις ευαγγελιστης αναφερει τιποτε γι αυτόν.

Όμως στο Ματθ. 23:27 ο Ιησους φερεται λεγων

27 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας.

Σοβαντισμενοι ταφοι. Οι εβραιοι εβαζαν ένα επιχρισμα στην πορτα του ταφου για να δειξουν ότι έχει ταφει προσφατα καποιος. Το επιχρισμα, το κονίαμα αυτό εσπαγε όταν γινονταν η τελετη της περισυλλογης των οστων. Η σφραγιση του μνημειου του Ιησου θα επρεπε να εγινε ετσι από τον Ιωσηφ "ως εθος τοις Ιουδαίοις εναταφιάζειν".

Ένα μεγάλο υφασμα σαν κλινοσκεπασμα (σεντονι) χρησιμοποιονταν για να μην λερωθουν και να μην μιανθουν αυτοι που τον κατέβαζαν. Δεν ήταν ουτε το σαββανο ουτε το σουδάριο της κανονικης ταφής. Απλουστατα ήταν ένα καταματωμενο πανί με το οποίο τυλιγαν προσωρινα τον αποκαθλουμενο και, κρατώντας τις ακρες του σαν φορειο (βλ εικονα ΕΠΑΝΩ) , το ν κουβαλούσαν μεχρι τη fossa infamia και πεταγαν μεσα το πτωμα. Το ιδιο πανι το χρησιμοποιουσαν για την αποκαθλωση του επομενου.

Ετσι εξηγειται γιατι οι ευαγγελιστες, θελωντας να εξωραιοσουν την ταφή, επιμενουσαν παντοτε

να μιλουν για **σινδόνη καθαρά**. Γιατι το το μυαλο του καθενος αναγνωστη εκεινης της εποχης πηγαινε στην συνηθη ταφη των καταδικων και το τυλιγμα με το **βρωμικο** πανί-φορείο.

---

1) Η fossa infamia λεγονταν και βουρκόλακος, γιατι γεμιζε νερα που ανακατεβονταν με τα ασηπτα πτωματα, τα αιματα και δημιουργουσαν μια αφορητη βρωμα.
Πιθανον ο **βρυκολακας** να ηταν καποιος που δεν ειχε πεθανει οταν τον ερηξαν στον **βουρκόλακο** και που ουρλιαζε από τους πονους δημιουργωντας ολους τους μυθους και παραδοσεις για βρυκολακες.

Η ανάσταση

Είναι τελειως απιθανο ένας νεκρος ανθρωπος να αναστηθει. Δες το σεναριο φακελάκι.
Αν προς στιγμην παρακάμψουμε αυτή την αδυναμια. Γενωνται μυρια οσα ερωτηματα:
Αναστηθηκε μονος του;

Αν ναι πως απεκυλησε εκ των εσω τον λιθο; Δια θαυματος μονον! Τοτε γιατι δεν αναφέρουν και αυτό το σπουδαιο θαυμα οι ευαγγελιστες;

Αν ο λιθος αποκυλιστηκε απ' έξω

Με υπερφυσικο θαυμα.

Με συνεργεια τουλάχιστον δυο ανθρωπων. Τοτε γιατι δεν τους εμποδισαν οι της κουστωδιας.

Πως λυθηκαν τα οθονια;

Προφανως δια θαυματος.

Ο Ιησους τακτοποιησε το σουδάριον (το δίπλωσε); Γιατι; Περιμενε επιθεώρηση;

Τι ρουχα φορουσε; ποιος του τα εφερε;

Ορισμένες απαντήσεις δινει ο Ματθαιος στ 28:1-6

1 ὄψε δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων, ἦλθεν Μαριὰμ ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία θεωρῆσαι τὸν τάφον. Μκ 16:1, Ακ 24:1, Ιω 20:1

2 καὶ ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ καὶ προσελθὼν ἀπέκλυσε τὸν λίθον καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ*.

3 ἦν δὲ ἡ εἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡς χιῶν.

4 ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες καὶ ἐγενήθησαν ὡς νεκροί.

5 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπεν ταῖς γυναικίν, μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς, οἶδα γὰρ ὅτι ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε: Μκ 16:6, Ακ 24:4

6 οὐκ ἔστιν ὧδε, ἠγέρθη γὰρ καθὼς εἶπεν: δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο.

---

*)στο πλαι της θυρας και καθονταν εξω από το μνημειο. Ο Μαρκος λειει ότι τον ειδαν ΜΕΣΑ στο μνημειο.⁵ καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν.

Μαρκος 16:5

ΕΥΛΟΓΡΑΦΙΑ: Ο ΙΗΣΟΥΣ ΝΤΥΜΕΝΟΣ ΚΗΠΟΥΡΟΣ ΣΥΝΑΝΤΑΕΙ ΤΗ ΜΑΓΡΑΛΗΝΗ -ΜΗ ΜΟΥ ΑΠΤΟΥ - Albrecht Dürer

Σενاريو «Φακελάκι»

Τελειως υποθετικη εικασια:

- Ο Ιωσηφ ο Αριμαθαιας (ανήρ πλούσιος) λαδωνει τους στρατιωτες για να του δωσουν 'ξίδι' αν διψασει. Για να τους διευκολυνη τους δινει και ένα δοχειο με "ξίδι".
- Το ξίδι δεν είναι ξίδι αλλα καποιο ναρκωτικο
- Οι στρατιωτες δεχονται το λαδωμα γιατι το θεωρουν ασημαντο για τον κρατουμενο και επωφελές γι'αυτους. Στο κατω-κατω δεν πιστευουν πως κανουν και κανενα μεγαλο παραπτωμα.
- Μολις πινει ο Ιησους το δηθεν ξυδι ο Ιησους λειει το συνθηματικο "τετελεσται" και "πεθαινει" ή τουλαχιστον φαινεται ότι πεθαινει
- Ο στρατιωτης κανει μια τομή στην δεξια πλευρα του Ιησου και οι πνευμονες του παιρνουν αερα για να μην πεθανει από ασφυξια.
- Στο μεταξυ ο Ιωσηφ ειδοποιειται περι του "τετελεσται" και ζηται ζηται από τον Πιλατο το σωμα. Βεβεβια το λέει πτωμα χωρις να ειναι. Ο Πιλατος δινει το σωμα που νομιζει ότι είναι πτωμα.
- Ο Νικοδημος και Ιωσηφ πανε καπου και συνεφερουν τον Ιησού με τη σμυρνα και την αλοη.
- Παιρνουν το Ιησου και τον κρυβουν.
- Βαζουν καποιες εκκρηκτικες ή εφλεκτες υλες σε ένα σάβανο, τις κρυβουν κοντα στην πορτα και προσποιουνται ότι αποθετουν "πτωμα". Κλεινουν την θυρα με τον λιθο αφηνοντας ουσιαστικα κενο το καινο μνημειο.

- Καποιος ρουφίανος τρεχει στους αρχιερεις και τους μαρτυραει ο Ιησους θαφτηκε σε οικογενειακο ταφο του Ιωσηφ.
- Οι αρχιερεις τρεχουν σαββατιατικα στον Πιλατο και ζητουν να σφραγισει το μνημειο. Εκεινος παραδοξως αρνειται. Οι αρχιερεις, αν και θα μπορούσαν να εκβιασουν τον Πιλατο που ειχε παρανομησει δινοντας το πτωμα, δεχονται την αρνηση και στελνουν δικους τους ανθρωπους.
- Σε λιγο καταφθανει η κουστωδια και φρουρει το μνημα .
- Ο Αγγελος (καποιος της κλικας, υπηρετης του Ιωσηφ) πλησιάζει στα μουλωχτα απαρατηρητος. Γινεται ή εκκρηξη . Η κουστωδια λακησε φοβισμενη, ο λιθος αποκεκλισαι.
- Οι μυροφορες πανε στο μνημα δηθεν για να μυρωσουν τον Ιησου. Θελουν να επιβεβαιώσουν ότι όλα πηγαν καλα, γιατι είναι μέσα στο "κολπο" : ξερουν που είναι το μνημα, ότι το μνημα εινα σφραγισμένο .Μαλλον τα μυρα τα εχουν για προσχημα για να πλησιασουν λιαν πρωι στον ταφο που εμαθαν ότι φυλασσεται. Ηξεραν ότι τα μυρα δεν χρειαζονταν. Το ότι το κύριο μέλημα τους είναι τις αποκυλισει ημιν τον λίθον είναι πλαστο. Απλως επρεπε να μαθουν τι απεγινε η κουστωδια. Ο αγγελος τις ενημερωνει για το ραντεβου της Γαλλιλιας . Τα υπολοιπα εξελισσονται συμφωνως τοις καθιερωμενοις.

Βιβλιογραφία

154

Τίτλος: ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ

Συγγραφέας: ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ

Εκδότης:

Έτος:1987

9586

Συγγραφέας: FR. CAROLUS MEIER

Τίτλος: JUDAICA - SEU VETERUM SCRIPTORUM PROFANORUM DE REBUS JUDAICIS FRAGMENTA.

Εκδότης: FR. FROMMANN

Έτος:MDCCCXXXII - 1832

200

Συγγραφέας: ROBERT AMBELAIN

Τίτλος: ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΙΗΣΟΥΣ Ή ΤΟ ΘΑΝΑΣΙΜΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΩΝ ΝΑΙΤΩΝ

Εκδότης:ΔΙΒΡΗΣ

La Bible illustrée par Gustave Doré

Plus de 200 illustrations (gravures) avec les versets des livres concernés des ancien et nouveau testaments

Matthieu (21, 1-11) - Entrée de Jésus à Jérusalem

[Απόσπασμα από το βιβλίο "Το θέατρο της σωτηρίας του" του Μ. Καλόπουλου.](#)

<http://www.stougiannidis.gr/AENAON/AS2/stayros.pdf>

29/9/2013 10:44 πμ